

DÍLO SOBOTNÍ ŠKOLY

TSS

Vydalo
Oddělení Sobotní školy
Církve adventistů s.d.

O B S A H

VŠEOBECNÉ

Působíště sobotní školy
Veliké světlo pro pravd. Zkoumatele
Sobotní úkoly
Úkoly sobotní školy
Potřeba pravého nábož. v našich s. školách
Učitel příkladem
Potřeba modlitby a trpělivosti
Cíl sobotní školy
Vyhněte se hádkám
Celoživotní služba

UČITEL SOBOTNÍ ŠKOLY A JEHO ŠKOLENÍ

Vedoucí a učitelé
Spolupráce s Kristem
Naše nedodělaná práce
Dílo v srdci učitele a žáka sobotní školy
Nový prvek
Učitel musí být učenlivý
Naslouchejte pozorně
Potřeba bádavého ducha
Vyhýbejte se svárlivosti
Pěstujte učenlivého ducha
Studium s modlitbou
Nejdůležitější úkol
Kristus náš příklad
Nebezpečí formalismu
Vliv svatého ducha na úspěch
Důležité otázky
Posvěcení učitelů
Učitelův příklad
Úsilí učitele o vyšší vzdělání
Boží způsob poučování
Příprava
Vliv učitele

SLUŽBA UČITELE SOBOTNÍ ŠKOLY

Vlastnosti učitele
Potřeba posvěcených učitelů
Volba učitelů
Účinek pravdy
Povinnost pracovat pro jiné
Vytknuté omyly
Co znamená být spolupracovníkem Božím
Potřeba zkušeností
Předkládejme svěží tematiku

DĚTSKÁ SOBOTNÍ ŠKOLA

Sobotní škola a kázání
Jistota v následování Krista
Použití pomůcek v dětské sobotní škole
Vliv sobotní školy
Výchova chybujících žáků
Potřeba moudrosti a trpělivosti
Učitelům
Ochrana dětí
Moc lásky
Náboženská zkušenost dětí

SOBOTNÍ ŠKOLA A RODINA

Zodpovědnost rodičů a učitelů
Učte skromnosti a pokoře
Jak vyučovat
Vliv domova
Studujte Písmo

VŠEOBECNÉ

PŮSOBIŠTĚ SOBOTNÍ ŠKOLY

Naše sobotní školy nejsou ničím méně než biblickým obecnstvím a v svatém úsilí vyučování Pravidám božího slova mohou mít mnohem větší úspěch než měli doposud. Správně vedena sobotní škola má obdivuhodnou moc, a je uzpůsobená vykonat veliké dílo; v přítomnosti však není tím čím by měla být. Vliv práce sobotní školy měl by zlepšit, povznést a rozšířit církev; v žádném případě by však nikdy nemělo být dovoleno, aby sobotní škola odváděla od církevních zájmů. Sobotní škola je nejvzácnějším misijním polem a jestliže dnes možno pozorovat známky dobrého ovoce, pak je to jen náznak a začátek toho, co by zde mohlo být.

Veliké dílo hlásání pravd Písma dům od domu při biblických hodinách ještě zvýrazňuje důležitost díla sobotní školy a ozřejmuje, že učitelé těchto škol měli by být posvěcenými muži a ženami, kteří rozumí Písmu a mohou patřičně dělit Slovo pravdy.

Myšlenka biblických hodin je myšlenka nebeského původu a otevírá cestu stovkám mladých mužů a žen do pole, k vykonání důležitého díla, které by jinak nebylo vykonáno.

Bible není spoutána. Může se dostat do každé domácnosti a její pravdy mohou být zvěstovány každému člověku. Jsou mnozí, kteří jako Berejští budou zkoumat Písmo denně ve vlastním zájmu, když jim je pravda zvěstována, aby viděli zda by ty věci tak byly. Kristus řekl: „Ptejte se na Písmo; nebo vy domníváte se v nich věčný život míti a tat' svědectví vydávají o mě.“ (J. 5,39) Ježíš – vykupitel světa, vyzývá lidi nejen čist nýbrž „zkoumat Písmo.“ Je to veliké a důležité dílo a bylo svěřeno nám, a budeme-li ho konat, budeme mít velký učitel z něho; neboť poslušnost Kristova přikázání nezůstane bez odměny. Zvláštním požehnáním své přízně korunuje Bůh toto věrné následování světla, zjeveného v Jeho Slově.

Veliké světlo pro opravdové zkoumatele

Jakmile některý zkoumatel pravdy otvírá Písmo a čte Boží Slovo s uctivostí, s opravdovou touhou vědět „co říká Pán“, obdrží světlo a milost a uvidí předivné věci v Božím zákoně. Tento Hospodinův zákon nebude pokládat za otrocké dílo; ale za milostivý příkaz toho, který je Vševědoucí

a plný slitování. Spěšně bude plnit jeho požadavky. Důležité pravdy, které byly zanedbány a po celá staletí nedoceny, to Duch Boží zjeví a texty jinak známé, objeví se zcela v novém významu. Tento Duch pravdy osvíti každou stranu Písma. Bible není zapečetěná, nýbrž odpečetěná. Nejvýznamnější pravdy jsou zjeveny; udivené uši slyší živou prorockou zvěst, a svědomí lidí se probouzí k činnosti.

Shromážděte nemluvnata, mládeži staré a nechte je řešit tajemství, která nebyla pochopena moudrými tohoto světa i když měli skvělé schopnosti. Závažné pravdy Božího Slova jsou pro pokorné a ochotné učit se u nohou Božského Učitele. Ježíš se v duchu zaradoval z této skutečnosti a řekl: „Chválím Tě Otče, Pane nebe i země, že jsi skryl tyto věci před moudrými a opatrnými a zjevil jsi se nemluvnátkům. Jistě, Otče, žeť se tak zalíbilo před tebou.“ (Mt 11,25 26)

Ať žádné omezené názory nebrání a neomezují toto vaše úsilí. „Pole je tento svět.“ Učení pravdy je jasně zjeveno na každé straně Božího Slova, a přece nepřítel má moc oslepit mysl soběstačného tak, že nejjasnější a nejjednodušší výroky nebudou pochopeny. Vyučujme své děti pravdě. Ať jsou vyzbrojením Božího Slova. Ať schopny povědět, co Písmo říká o pravdě. Ať kazatel, jehož rtů se dotekl uhel z nebeského oltáře, zvěstuje z kazatelny slova života, která si propálí cestu do srdce, a ti, kteří i když jsou moudří podle světa, nepochopí moudrost z hůry.

Otázku: „Co je pravda?“ měli bychom si klást s vážným zájmem. Musíme splnit Boží příkaz a především jít od světla k většímu světlu. Neexistuje nic takového, neboť být Kristovým vojínem a žít si v bezstarostném klidu. Ustavičně musíme jíti vpřed. Boží prozřetelnost nás vede krok za krokem cestou poslušností. Rodičové a učitelé ať poučují své děti, že Pán je zkouší v tomto životě, aby se ukázalo, budou-li je s láskou a uctivě poslouchat. Ti, kdo nechtějí Krista zde poslouchat, neposlouchali by Ho ani ve věčnosti. Pán je chce uschopnit pro nebeské příbytky, které šel Ježíš připravit těm, kteří jej milují.

Sobotní úkoly

Úkoly sobotní školy neprobírejte nudně a bezduše. Snažte se svědčit, že Písmo a jediné Písmo je pravidlem naší víry, a že slova a skutky lidí nemají být kritériem našeho učení a konání. Děti třeba se vši vážností poučit, že se musí vzdát všeho sobectví a úzkoprsosti. Učte je, že Kristus zemřel pro záchranu hříšných, a že pro ty, kteří nesdílejí naše věroučné stanovisko, třeba pracovat velice laskavě a trpělivě; neboť jsou vzácní u Boha. Na nikoho nesmíme pohlížet pohrdavě. Nesmíme pěstovat žádné farizejství a žádnou samospravedlnost.

Je mnoho upřímných křesťanů i mimo našeho společenství od nichž se věroučně lišíme, s nimiž přicházíme do styku a kteří žijí jak nejlépe mohou podle světla, jež mají a jsou ve větší přízni u Boha než ti, kdož mají veliké světlo; avšak neosvědčili v něm patřičné skutky. Svěho času učedníci potkali člověka, který pracoval ve jménu Kristově a Jan mluvě o tom Ježíši řekl: „Bránili jsme mu, proto, že s námi nechodí.“ Ježíš jej však pokáral a řekl svým následovníkům: „Kdož není proti nám, s námiť jest.“ Cesta, Pravda a Život bude jasně zjevena v slovech, duchu a jednání těch, kteří věří a učí se od Ježíše. Rodiče a učitelé by měli projevit nejnežnější zájem a soucit k těm, kteří nevěří pravdě. Nikdy by ani slovem ani skutkem neměli ranit Kristovou krví, vykoupenou duši. Jestliže starší jednotlivci projevují chladného, nevlídného nesoucitého ducha, děti pak budou projevovat totéž a jejich charakter nebude se utvářet podle Božího vzoru. Děti a mládež musíme trpělivě vychovávat, aby cítili, že Bůh je žádá, aby se stali misionáři a že nemají být sobeckými a nesnášenlivými, nýbrž rozumově a srdcem velkorysími. Jestliže všichni pracují v lásce a projevují křesťanskou zdvořilost, úspěšně budou získávat duše a přinesou vzácné snopy Mistry.

Jedno je jisté, že mezi adventisty s.d. je příliš málo ducha lásky jak ve sbore tak i v díle sobotní školy. Učitelé a žáci se spokojují s příliš nízkou úrovní. Všichni potřebují mít širší rozhled, vyšší a svatější touhy a nadýchat se čistějším ovzduším. Z našich sobotních škol a učilišť mají vyjít mladí mužové a ženy do misijní práce. Potřebují to nejlepší poučení a náboženské vzdělání. Potřebují aby ke ctnosti, která přichází od Boha, přidali známost a tak byli připraveni zastát těžká a odpovědná místa. Rozumový a duchovní vzrůst by měl být tak zřejmý jako rozvoj tělesných sil. Mladí lidé by měli pociťovat potřebu stát se silnými a schopnými, jak myšlenkově, tak i duchovně.

Mnohým se nedostává této moci ne proto, že by jim chyběli schopnosti, nýbrž proto, že rozhodným a pilným snažením o to neusilují. Ze svých příležitostí by měli vytěžít to nejlepší a podílet se na starostech, aby mohli nést břímě a zodpovědnosti těch, kteří jsou unaveni a obtíženi. To

nejdůležitější z celé misijní práce je vychovat pracovníky, kteří by šli do misijních polí zvěstovat evangelium všemu stvoření.

Učitel sobotní školy ať je příkladem ve víře, zbožnosti, učení a jednání. Ať je ozdoben prostotou. Ať projeví krásu přirozenosti a pravdy v protikladu se lží nepřirozeností. Ať své žáky vyučuje Boží lásce – krok za krokem, příkaz na příkaz, málo k málu, a zvěstuje pravdu v novém světle, až je tato zvěstována v jejím půvabu a kráse. Měl by se modlit a pracovat tak dlouho, dokud neuvidí, že jeho žáci milují pravdu a mají Boží lásku, která převyšuje všechno vědění

SSW – leden 1889

ÚKOLY SOBOTNÍ ŠKOLY

Sobotní škola je jedním z nejdůležitějších odvětví díla a neměli bychom mu věnovat jen příležitostný nebo nahodilý zájem. Kdyby tyto školy byly vedeny, jak by vedeny měli být, pak by úsilí kazatelů získávat duše a zvěstování pravdy, bylo by velice posíleno; a jestliže tuto učenou práci vykonávají pracovníci zapálení pro dílo sobotní školy, vykoná se mnoho dobrého. Avšak nestačí jen mít sobotní školu jako dobře zaběhnutý provoz. Potřebujeme praktické pracovníky; i učitelé by měli být lidé, kteří mají živé spojení s Bohem, kteří se pilně zajímají o studium a kteří své práci věnují čas a mravní opravdovost a kteří se nespokojí dokud určité dílo není skončeno.

Ke zkoumání biblické pravdy měli bychom přistupovat s živým a rostoucím zájmem. Takto získané převzácené poznání bude ochranou člověka. I když pak takoví budou třeba obklíčeni pokušením, pevně budou důvěřovat Ježíši, neboť Toho, který je pozval ke službě a ctnosti. Učitelé ať celým srdcem a celou duší vnikají do sobotního úkolu. Ať z něho promyšleně odvodí praktická poučení a probudí zájem v mysli a srdci dítek, svěřených jim k výchově. Žáci ať se cílevědomě pustí do řešení problému biblických pravd.

Učitelé mohou usměrnit tuto práci tak, že probírání úkolů nebude nudné a nezajímavé. Z chvil sobotní školy učitelé neudělali tak vážné dílo, jak měli; k srdci posluchačů by měli proniknout mnohem blíže a to moudře, srozumitelně, trpělivě a s rozhodným úsilím v každém žáku probouzet zájem o záchranu duší. Probírání úkolů by mělo být tím, čím je Pán chce mít – chvílemi hlubokého přesvědčení o hříchu a reformace srdce. Vykonáme-li všechno správně a moudře, podle Kristova způsobu, duše budou přesvědčeny a budou se tázat: „Co mám činit, abych byl spasen?“

V některých sobotních školách zastávají Místa učitelů lidé, kteří neumí vyučovat. Nemají opravdovou lásku k lidem ani k dětem. Sami ani z poloviny nerozumí praktickým důsledkům pravdy. Jak pak mohou vést děti a mládež ke zdroji života. Ať se učitelé sami pořádně napijí z vody spasení a andělé Boží jim budou sloužit a oni poznají cestu, po které je Pán chce vést k získání vzácného pokladu – mladých lidí pro Ježíše. To ovšem vyžaduje moudrost, vůli, vytrvalost, ducha jakého měl Jákob, když zápasil v modlitbách a zvolal: „Nepustím Tě, dokud mi nepožehnáš.“ Když Boží požehnání spočine na učitelích, stane se to zřejmým i na jejich žácích. Nikdy nesvěřte mládež duchovně líným jednotlivcům, kteří nemají žádné ušlechtilé, svaté touhy; neboť tatáž lhůstevnost, pokrytectví, nebo moc bez síly, bude zjevná u učitelů a žáků.

Rodiče ať svým dětem pomáhají nejen při jejich učení, nýbrž i při obeznamování se s biblickými úkoly. Písmo je naší učebnicí. Rodiče učitelé a žáci potřebují se lépe obeznámit s převzácenými pravdami, obsaženými jak ve Starém tak i v Novém Zákoně. Musí nám jít o vyšší pracovní úroveň. Ježíšův Duch ať oživuje pracovníky. Pak teprve mohou svým plánováním a pracovní metodou přivádět lidi k Ježíši Kristu. Naše velké sbory, kde je noho dětí a mládeže, jsou v nebezpečí, že sobotní škola bude pouhou formalitou, za zaběhnutým, však bezduchým provozem. Chybí zde Ježíš. Nedovolte, aby vás během týdne pozemské zájmy připravili o všechnu vaši sílu a energii, takže vám nic z toho nezbude pro službu Kristovu v sobotu. Právě nyní třeba vykonat důležité dílo. Nemáme ani chvíli času, abychom jí sobecky promarnili. Ať všechno, co konáme je vykonáno upřímně ke slávě Boží. Neodpočiňte dokud každé dítě ve vaší třídě nedospěje k spasnému poznání Krista.

Je důležité, aby úkoly v našich stanovených Sobotních školách byly probírány podle určitého pořádku, pohotově a úspěšně. Když se pak členové vrátí do svých domovů, mohou formovat své sobotní školy podle vzoru, který viděli. Nedovolte, aby zaměstnání a jiné zájmy zatlačily do pozadí zájem sobotní školy, takže jej budete pokládat za bezvýznamnou záležitost.

Dobře organizované a patřičné vedení sobotní školy mohou vykonat mnoho dobrého pro výchovu a mravní náboženskou výchovu naší mládeže. Tomuto odvětví díla bychom měli věnovat čas a pozornost; neboť je důležitost a vliv na vaši mládež nelze plně docenit. Našimi učiteli musí však být obrácení mužové a ženy, kteří vědí, co znamená zápasit s Bohem, kteří se nespokojí dokud srdce dětí nebudou vyladěná k milování, chválení a oslavování Boha. Kdo chce být opravdovým pracovníkem pro záchranu duší v našich sobotních školách? Kdo si s mládeží pohovoří osobně, kdo se s mladými pomodlí, kdo je osobně a prosebně vyzve, aby své srdce obětovali Ježíši, aby mohli být příjemnou vůní Kristu.

Pohlížíme-li na rozsah tohoto díla a jak nepatrně bývá oceňováno – v duchu vzdycháme a voláme: „Kdo jen převezme tyto těžké zodpovědnosti a jako dobrý strážný se ujme duší ve vědomí, že za něj vydá počet. Jsme Kristovi poslové na zemi. Jak plníme své poslání? Kristovi služebníci budou v každodenním obecenství s Ním. Jejich slova budou vybrána, jejich řeč umírněná milostí, jejich srdce naplněna láskou – a upřímně, opravdově a vytrvale budou usilovat o záchranu duší, pro které Kristus zemřel. Ať všichni vykonají, co jen mohou pro záchranu drahých dětí a mládeže a za nedlouho uslyší Ježíšova slova „To dobře, služebniče dobrý a věrný ... Vejdíš v radost Pána svého.“ Jaká to radost. Ona spočívá v pohledu na vykoupené svaté, zachráněné jejich úsilím skrze krev Ježíše Krista.

SSW – červenec 1885.

POTŘEBA PRAVÉHO NÁBOŽENSTVÍ V SOBOTNÍCH ŠKOLÁCH

Naše sobotní školy nejsou tím, čím je Pán chce mít, neboť je v nich příliš zdůrazňována forma a určitý zvyk, zatím co Boží životodárná moc není zřejmá pro obrácení duší, za které Kristus zemřel. Tento stav musí být změněn, mají-li naše sobotní školy splnit účel, který zdůvodňuje jejich existenci. Musíme mít posvěcené učitele, kteří milují Boha nadevše a své bližní jako sami sebe. Pán učinil všechno, aby učitelé byli od soboty k sobotě schopnějšími, aby své žáky mohli vést k určitému cíli, a pracovat jak pro časnost tak i pro věčnost. Potřebujeme v našich školách mladé muže a ženy s živou zbožností a ne nějakou lacinou povrchní zkušeností, nýbrž s hlubokou vnitřní zkušeností, která plyne z každodenního růstu ve škole Kristově, aby jiným mohli udělit ta převzácná naučení, která jim Kristus zvěštoval.

Ti, kdo se spokojí jen s bezduchým pořádkem anebo jen okrajovým zájmem – minulí se cíle a nesplnili dílo, které sobotní školy mají vykonat; jestliže však ti, kteří se zapojují do tohoto důležitého odvětví Božího díla, jsou křesťané v plném smyslu tohoto slova a v bázi konají dílo, které jim svěčil Bůh, a s láskou se snaží zachraňovat lidi, za které Kristus zemřel, budou Božímu spolupracovníky. Když se vedoucí a učitelé bezvýhradně odevzdají Bohu, nebudou se pouze rozhodovat, nýbrž také tato rozhodnutí uskuteční. Jakmile pracovníci sobotních i každodenních škol pustí se do svého patřičného díla s plným vědomím své závislosti na Bohu, obdrží Kristovu milost a ta se spojí s jejich lidským úsilím. Je důležité, aby každý pracovník rozuměl, že přesvědčení a obrácení duší následuje, když je lidské úsilí zmocněno Boží mocí. O opravdové a celé posvěcení duší, musí usilovat zrovna tak učitelé jakož i vedoucí našich sobotních škol a také i kazatelé, neboť všichni usilují o získání duší pro Krista. Každý na svém místě musí se snažit, jako Kristus usiloval duchem lásky zachraňovat zbloudilé a nekající. Toto je co Kristus chtěl vidět v díle sobotní školy.

Učitel příkladem

Učitelé by měli usměřňovat mladé správným příkladem duchovního života, chování a odívání se. Měla by je ovlivnit čistota a prostota oděvu; a jejich duch by měl být tak pokorný jako duch dětí, čistý a ušlechtilý, neboť stojí v přítomnosti Boží, aby svým žákům představovali charakter Kristův. V duchu odevzdanosti, s něhou v srdci, měli by hledět na své žáky, pamatujíc na Ježíšova slova: „Vítěz, abyste

nepotupovali žádného z maličkých těchto, neboť pravím vám, že andělé jejich v nebesích vždycky hledí na tvář Otce mého, kterýž v nebesích jest.“ (Mt 18,10) Andělé boží, kteří hledí na tvář nebeského Otce, hledí taky na tyto malé děti a mládež, které máte jako živé nástroje Boží vyučit cestě spasení. Pracujte svědomitě o toto. Vedoucí a učitelé! Jste v přítomnosti nebeských andělů a konáte dílo, jehož směr bude svědčit o vaší věrnosti nebo nevěrnosti Kristu.

Kdyby učitelé měli stále na paměti, že pouze Duch svatý může duši zjevit záblesky nebeských věcí a že při jejich práci v duchu Kristově tento nebeský činitel vstěpuje v mysl Boží pravdu; kdyby si stále uvědomovali, že andělé jsou kolem nich a jsou na svaté půdě, mnohem účinnější dílo by se vykonalo v našich sobotních školách. Učitelé by nebyli bez duchovní milosti a moci, neboť by si byli vědomi Boží přítomnosti; pochopili by, že jsou pouze lidskými nástroji skrze které Kristus šíří své nebeské světlo. Jejich úsilí bylo by proniknuto opravdovostí a moci. a oni by poznali, že Duch přemáhá jejich mdlou.

Vedoucí a učitelé našich sobotních škol, musí být obrázeni a vyburcováni ze své lhostejnosti. Vzácná naučení pravdy nesmí vyznít všedně a bezduše, nýbrž každodenním obecenstvím s Pánem, přijímáním jasných paprsků slunce spravedlností, životodárná síla musí proniknout k jejich úsilí o získání duší pro Krista. Ustavičně musí mít svůj zřetel upřen na Krista, aby myšlenky a pohnutky mohly mít duchovní charakter a aby jejich vyučovací metody usměřňoval svatý Duch. Duch svatý ve svém vrcholném zjevení, lidem pomáhá, aby vynaložili své nejlepší síly podle toho, jak Bůh v nich působí chtění a skutečné činění, podle dobré libé vůle své.

Kristus říká: „ Beze mne nic nemůžete učiniti.“ Pracovník nemá být ponechán osamoceně. Duch Boží jej usměřňuje chtít i konat podle vůle Boží, a nepečovat o tělo tak, aby vykonával jeho žádosti. Pak učitel následuje vedení Ducha. Když Duch Boží proniká srdce dítek a mládeže, i vy k nim přistupujete něžně a laskavě, vyzívajíc a napomínajíc je, aby srdce odevzdali Bohu.

Děti a mládež jsou Kristovým vlastnictvím. On je koupil za nekonečnou cenu. Ježíš miluje tyto maličky. Něžně na ně pohlíží, neboť ví, jak se satan bude snažit dostat je na širokou cestu a jak svůdně jim ji nalíčí. Ježíš přikazuje svým andělům, aby nad těmito nezkušenými dušemi obzvláště bděli v jejich domovech, školách i v sobotní škole. Duch o ně ustavičně zápasí a snaží se je přivést k Bohu; a ti kdo spolupracují s Bohem, uvědomí si svoji zodpovědnost a vážně budou usilovat pro získání duší pro Krista.

Potřeba modlitby a trpělivosti

Žáci vaší třídy mohou být svéhlaví a paličatí, naklonění ke zlu, mohou krutě zkoušet vaši trpělivosti, a přece jejich srdce je půdou, do které můžete zasít nebeské símě, které přinese bohatou žeň dobra. Není-li učitel obdařen duchem Božím, bude znechucen, nevládne se a netrpělivým slovem, přísným pokáráním může ztratit všechn svůj vliv a může ztroskotat ve své práci.

Učitelé sobotních škol musí mít pečlivé a modlitebné obcenství s Pánem. Musí pracovat ve vědomí konečného účtování. Byla jim poskytnutá příležitost získat duše pro Krista a čím déle mládež zůstává v nekajícnosti, tím více se utvrzuje ve svém odboji proti Duchu Božímu. Je pravděpodobné, že postupem let bude ochabovat vnímavost Božích věcí a otupovat se cit pro náboženství. Satan se snaží dennodenně je utvrdit jejich navyklé neposlušnosti, nekajícnosti, a je méně pravděpodobné, že se rozhodnou být křesťany. A jaký počet vydají nakonec tito lhostejní učitelé. Proč mravní nerozhodnost svírá učitelovu duši a brání mu vynaložit opravdové úsilí na obrácení vzácné mládeže a dítěte? Proč nenecháme, aby duch Boží vytvořil kolem člověka ovzduší, které zapudí mravní temnotu a přinese nebeské světlo jiným?

Skutečně obráceného učitele sobotní školy nebudou formovat zvyky a způsoby světa, ale bude mravně nezávislou osobností. Tím, že vyjde ze světa a skoncuje s jeho vlivem a způsoby, dá příklad, který bude odpovídat jeho vyznání. Ani v nejmenším se nedá odvrátit od pevného záměru být jedno s Kristem ani tečku nespustí s věrností k bohu, v zápase s pýchou, shovívavostí k sobecké radosti, utrácením peněz na uspokojení svých sklonnů k okázalosti; bude však příkladem svým duchovním životem, chováním i oděvem.

Učiteli sobotní školy, kam se postavíš? Pod prapor Kristův nebo pod prapor světa? Nechceš říci: „Vezmu kříž a budu následovat Ježíše?“ Nechceš uplatňovat jeho něžnost při přesvědčování, Jeho

oprávdivost při napomínání, zpříkladňovat Jeho vznešené zásady pravdy, a životem i povahou zjevovat, co Kristovo náboženství pro tebe učinilo? Nemáme všichni dbát apoštolova napomenutí? „Oblečte se v Pánu Jezukrista a nepečujte o tělo podle žádostí jeho.“

Mládeži třeba představit pravé náboženství. Takové náboženství bude živou mocí a všehopronikajícím vlivem. Z upřímné odevzdanosti vytryskne radost a svěžest a trvalý vzrůst a toto je náboženství. Které mládež musí vidět, má-li být přivedena ke Kristu. Takové náboženství božsky ovlivní duše a každý, kdo takové náboženství má, bude duševně i tělesně , obnoven občerstvující milostí Boží. Vychovatelé a učitelé našich sobotních i jiných škol, zkuste to na jeden rok a uvidíte, že budete svědčit: „Pán obdivuhodně pracoval za nás, neboť mnoho duší bylo přivedeno k Mistru, jako vzácné snopy pro nebeskou obilnici.“

SSW. – prosinec 1891

CÍL SOBOTNÍ ŠKOLY

Křesťanští učitelé a studenti jsou odpovědní bohu za přednost milostí, že mohou být Božími spolupracovníky a před nebem i světem radostně svědčit o moci Boží spásné milostí. Účinnost vlivu Božích pracovníků bude úměrná jejich mravní úrovni a čistotě. Oprávdí křesťanští učitelé postřehnou význam úkolu sobotní školy neboť jejich mysl bude osvícena pro porozumění evangelia. Nechají zářit své světlo těm, kteří neměli žádný zájem o převzácné paprsky pravdy. Dveře srdce musí být otevřeny pro přijetí světla zářícího ze Slova Páně. Křesťanský student, který přijímá Boží Slovo, může být prostředkem požehnání svých spolužákům. Může být k užítku jiným jestliže trpělivě, laskavě a se zájmem bude studovat úkol s těmi, kteří nemají zájem o Boží věci a při tom toto poučování bude prosté, avšak určité. Taková práce si vyžádá cvik, moudrost s hůry, aby se pracovník mohl přijatelným způsobem přiblížit k těm, kdo nejvíce potřebují pomoci a vést je ke Kristu, který jedině může ukojit potřeby srdce...

Je-li mládež obrácena nenechávejte ji v nečinnosti; dejte ji něco dělat na vinici Páně. Mládež by měla pracovat podle svých schopností, neboť Pán dal každému člověku jiný úkol. Spolupracujme s pánem v každém směru a zapojme do činností všechno, čímž schopností těch kdo pracují ve škole, mohou být užitečně rozvinuté. Obyvatelé světa se seskupují pod zástavy dvou vůdců. Kristus, Kníže života a satan, kníže temností zvou lidi i mládež do svých služeb. Práci křesťanského učitele i žáka je, se vši rozhodností usilovat, aby se Kristovi rády mohly ustavičně rozhojňovat a zvat každého, aby se postavil pod prapor na němž jsou krvavé stopy obětí knížete Emanuele.

Vyhňte se hádkám

V sobotní škole by se měli probírat takové úkoly, které osvěcují mysl i srdce. Aby se to mohlo stát, učitelé musí být pod vlivem Ducha svatého, aby sobectví mohlo být překonáno, aby nebylo vyřčeno žádné přenáhlené slovo a nic nebylo provedeno neuváženě, nýbrž, aby Boží milost bylo zjevná, jako působivý podpůrce lidského úsilí o záchranu duší. Toto by mělo být tím nejvyšším cílem práce sobotní školy. Sobotní škola by neměla být místem hádek; není určena k vyvíjení názorových protikladů. Takové dílo nepatří této škole, kde má vládnout soulad. Jestliže členové sobotní školy zastávají sporné názory, neměl by je vyvracet bojový duch a přivádět k hádkám a hádavým a hašteřivým koncům.

Sobotní škola by měla být místem, kde členové vykopávají poklady pravdy, očišťují se ze svého bludného názoru a zařazují na své pravé místo, do rámce evangelia. Vzácné perly pravdy. Které byly dlouho ztraceny ze zřetele, mají být nyní dítkám Božím znovu navraceny. V našich školách by se měla probírat zvěst o ospravedlnění z víry a o spravedlnosti Kristově, aby mládež a dítky mohli pochopit tyto důležité skutečnosti, a učitelé a žáci mohli poznat cestu spasení. Svaté a vzácné zásady souvisící s plánem spasení byly dlouho ztraceny ze zřetele, musí však být znovu uvedeny na své pravé místo v plánu spasení a zazářit ve svém nebeském světle a proniknout mravní temnotou v níž je svět pohřížen. Mládež by měla dbát na slova moudrého muže: „Doufej v Hospodina celým srdcem svým, na rozumnost pak svou nespolehej.“ Měli by chodit před Pánem ve vši skromnosti, modlitbě a bázni;

ustavičně by měli na Něm záviset a přitom uplatňovat všechny své síly a zužitkovat všechny příležitosti, důvěřujíc v to, co Pán může učinit s jejich schopnostmi zasvěcenému Jemu. Ustavičně by se měli tázat: „Je toto cesta Páně?“ Pokora je charakteristickou vlastností těch, kdo mají pravou moudrost a bez ohledu na to, jaké jsou jejich úspěchy, nebudou spoléhat na sebe a nebudou vychloubaví.

Celoživotní služba

Pán vyzývá mládež, aby se připravila pro celoživotní službu v díle sobotní školy. Přechodné úsilí nevykoná mnoho dobrého ani z vás neučiní úspěšné pracovníky v díle Božím. V trpělivém a vytrvalém konání dobra máte být spolupracovníky božími. Každodenně se smíte pokládat za Boží služebníky. Buďte usilovní ve své každodenní práci a poznáte, že vaše cesta nebude křivolaká a že pokulhávající nebyli odvráceni z cesty spravedlností vašim nesprávným počínáním. Pán chce mít takové učitele v sobotní škole, kteří mu budou sloužit z celého srdce a svoji hřívnou rozhojňovat cvikem a utvrzovat to, co již bylo dosaženo. Pán chce mít pracovité křesťany ve své církvi, neboť takový dělný křesťan má méně pokušení než ti, kteří nemají co dělat. Ti, kdož opravdu věří v Krista – stanou se božími spolupracovníky. Budou ovládáni jeho duchem, jejich touhy budou pročištěny, jejich vášně budou ovládnuty a převzácné ovoce se objeví v jejich životě k slávě Boží; neboť ti, kdož opravdu věří v Krista, budou vyzařovat světlo. Vždy nové a nové světlo požehnané v Božím Slově. Ten, kdo je spojen se sluncem spravedlností, nikdo ať se nedomnívá, že již žádná pravda nemá být zjevena. Usilovný, modlitebně soustředěný zkoumatel pravdy postřehne vzácné paprsky světla, které mají vyzařovat z Božího Slova. Mnohé poklady, dnes ještě roztroušené, mají být posbírány a stát se vlastnictvím ostatků Božího lidu. Toto světlo však nemělo posilovat jen církev, mělo být rozšířeno i mezi ty, kdo žijí v temnotě. Lid Boží má zvěstovat převzácné ctnosti Toho, který je povolal ze tmy do předivného světla svého. Kristus řekl svému lidu: „Vy jste světlo světa.“ Posláním světla pak je svítit a rozptylovat temnotu.

Ó kéž by učitelé a žáci byli tím, čím je chtěl mít Pán, když dával svůj život, aby mohli být synové a dcerami božími a získat korunu nesmrtelné slávy.

SSW. – únor a březen 1892.

Sobotní škola je důležitým odvětvím misijní práce nejen proto, že mladé i staré obeznamuje s božím Slovem, ale proto, že v nich probouzí lásku k svatým pravdám a touhu studovat toto Slovo ve vlastním zájmu; především je učí usměrňovat svůj život podle jeho svatých zásad.

5T 389.

Dílo sobotní školy je velice důležité a všichni, kteří mají zájem o pravdu, měli by se vynasnažit o jeho rozkvět.

5T 127.

Skupiny světitelů soboty mohou se utvořit na různých místech. Častokrát to nebudou velké skupiny; nesmíme je však zanedbat; nesmíme je ponechat zmírat v nedostatku vlastního osobního úsilí a dalšího vzdělání. Toto dílo bychom neměli předčasně opouštět. Dbejte, aby všichni byli poučeni o pravdě, utvrzeni ve víře a zaujetí všemi odvětvími díla dřív, než od nich odejdete na jiné pole...

Zkušenosti z misijních polí svědčí o tom, že i nejlepší kazatelský talent nic neprospěje, jestliže tento pracovní úsek zanedbáme, jestliže lid nepoučíme, jak má pracovat, jak vést shromáždění, jak mají být členové misijně činní a jak úspěšně získávat lidi. V díle sobotní školy musí být mnoho vykonáno, také při přivádění lidu k uvědomění si svých závazků a k plnění svých povinností. Bůh je zve k práci pro něho a kazatelé by měli usměrňovat jejich snahy.

5T 256.

UČITEL SOBOTNÍ ŠKOLY A JEHO ŠKOLENÍ

VEDOUCÍ A UČITELÉ

V našich sobotních školách je třeba vykonat mnoho práce a ti, kteří byli pověřeni starat se o tyto školy, měli by se snažit jednat rozumně a taktně. Je ušlechtilým a významným povoláním vzdělávat lidskou mysl, správně ji usměrňovat a náležitě formovat charakter. Moudrý je vychovávatel, který se snaží probudit schopnosti a duševní síly svého žáka a nechce vždy jen poučovat.

Z času na čas jsem dostala dopisy, v nichž bylo třeba zodpovědět otázku týkající se povinností vedoucího sobotní školy. Jeden z pisatelů, který se rmoutil nad tím, že může probudit hlubší zájem ani učitelů ani u žáků, řekl, že už s nimi mnoho mluvil a vysvětlil ji vše, co vysvětlit pokládal pro ně za nutné, že se mu však přece zdá, že jde o veliký nedostatek zájmu. Nebylo zde náboženských pohnutek. Tomuto upřímnému bratrovi a při této příležitosti každému, kdo při svém úsilí naráží na podobné těžkosti bych chtěla říci toto: Zkoumejte sami sebe, zda nejste velkou měrou sami zodpovědní za tento nedostatek náboženského zájmu. Mnozí usilují vykonat příliš mnoho, a nedovedou povzbudit své učitele a žáky k tomu, aby vykonali, co mohou. Potřebují velkou míru prostoty a náboženské opravdovosti. V sobotní škole a učitelském shromáždění mluví zdlouhavě a nudně, čímž unavují mysl jak učitelů tak i žáků. Takové poznámky nejsou na místě. Svá naučení nepřizpůsobují skutečným potřebám školy a také k nim nepřitáhnou srdce, neboť jejich vlastní srdce neproniká duchovním soucím. Neuvědomují se, že svým zdlouhavým, únavným mluvením zabíjejí zájem a lásku k této škole.

Když se srdce pracovníků dostane do souzvuku s Kristem, když On žívou mírou v nich, budou o polovinu méně mluvit a neprojeví ani polovinu té prudkosti, kterou se vyznačují někteří nyní; to však, co řeknou laskavě a prostě, zasáhne srdce a oni budou v porozumivém vztahu učitelům, žákům a členům církve. Pravý vychovávatel upoutá mysl svých posluchačů. Mluvit bude málo, avšak se vši vážností. Jeho slova budou vycházet ze srdce plná soucitu a propletená láskou k vzácným duším. Neměl snad mnoho příležitostí vzdělávat se a snad má jen nepatrné vrozené nadání. Avšak láska k tomuto dílu a ochota pokorně pracovat jej uschopní probouzet hluboký zájem jak u učitelů tak i u žáků. Srdce mladých budou tíhnout k němu. Jeho práce nebude pouhou formalitou. On může mít dar přijímat od učitelů i žáků vzácné drahokamy duchovních i rozumových pravd a tak vychováním jiných bude se vzdělávat sem. Jeho žáci nebudou ohromeni duchaplností jeho výkladů, a prostými slovy vyjádří dojem, jaký v jejich mysli zanechal probádaný úkol. Výsledkem bude hluboký zájem o tuto školu. Prostotou Kristova evangelia zasáhl je tam, kde byli. Jejich srdce bylo obměkčeno a nyní je může formovat v podobu svého Mistra.

Bystrá, pronikavá mysl může mít určitou přednost, avšak moc vychovávatele spočívá v jeho spojení se Světlem života pro tento svět. Bude milovat lidi a stále usilovat, aby je vedl na vyšší duchovní úroveň. Nebude ustavičně hanit jiné a jeho srdce bude naplněno soucitem. Nebude se pokládat za důležitého a ani se nebude snažit ustavičně se vychloubat a podněcovat vlastní důstojnost, ale Ježíšova pokora bude ztělesněná v jeho životě. Poznává pravdivost Kristových slov: „Beze mne nic nemůžete učiniti.“ Velice potřebujeme takové učitele. Bůh bude s nimi spolupracovat. Kristus říká: „Učte se ode mne, neboť jsem tichý, a pokorný srdcem.“ Mnozí, kteří se zapojili do díla sobotní školy, potřebují Boží osvěcení. Nedostává se jim duchovního vidění, které by jim umožnilo potřeby těch, pro které pracují.

SSW. – říjen 1885

SPOLUPRÁCE S KRISTEM

Učitel sobotní školy měl by být spolupracovníkem božím a spolupracovat s Kristem. Nespokojte se z bezduchým, formálním náboženstvím. Cílem práce sobotní školy by mělo být získávání duší. Pracovní pořádek může být bez chyby; předností, jak bychom jen mohli přát; nebudou-li však dívky a mládež přivedeny ke Kristu, škola se minula cíle, neboť jedině tehdy, když jsou duše přivedeny ke Kristu, stávají se odolnějšími vlivu formálního náboženství. Učitel by měl spolupracovat, když tluče na dveře srdcí těch, kdo potřebují pomoc. Jestliže žáci odpovědí na klepání ducha a otevrou své srdce Pánu Ježíši, On otevře jejich vnímání pro boží věci. Práce učitelova je jednoduchá, koná-li ji však v duchu Ježíšově, dosáhne hloubku a účinnost působením Ducha Božího.

V sobotní škole třeba vykonat mnoho osobní práce. Potřeba práce tohoto druhu není uznána a doceněna jak by být měla. Ze srdce naplněné vděčností za Boží lásku, které se duši dostalo, učitel by měl být se vši láskou a opravdovostí usilovat o obrácení svých žáků.

Jaký důkaz můžeme dát světu, že práce v sobotní škole není pouhou formalitou? Tato práce bude hodnocena podle svého ovoce. Bude oceněná povahou a prací žáků. V našich sobotních školách by se křesťanské mládeži měli svěřit určité zodpovědnosti, aby mohla rozvinout své schopnosti a získala duchovní moc. Předně ať se mládež odevzdá Bohu a pak je hned od počátku učme pomáhat jiným. Takto budou jejich schopnosti uplatněny, což jim pomůže plánovat a naplánované také uskutečňovat v prospěch svých společníků. Měli by vyhledávat společnost těch, kteří potřebují pomoci a to ne proto, aby se s nimi zapojili do nerozumných rozhovorů, ale aby představili křesťanský charakter, aby byli Božími spolupracovníky a získávali ty, kteří se neodevzdali Bohu.

Studium Písma a nesobeckým zájmem o jiné, konáním toho, co se bude líbit Spasiteli, porostete v milost a známosti našeho Pána a spasitele. Ať se každý učitel i žák ptá: „Co mám činit, aby to bylo důstojnou službou Tomu, který zemřel, abych já mohl žít?“ Mistr odpovídá: „Hledej a zachraň hynoucí.“ Máte pracovat Kristovým způsobem, trpělivě a se zájmem, a rozhodnutím, že se nedáte znechtit při své práci pro čestnost i věčnost u víře, že Ježíš může mnoho vykonat skrze lidské schopnosti, zasvěcené jeho službě. Jakou vznešenější přednost bychom si mohli přát, než být spolupracovníky Božími a uplatňovat co nejvíc, ze svěřených nám sil, aby tato práce byla vykonána. Když je mládež skromná a pěstuje zbožnost a odevzdanost Bohu, pak nechá své světlo svítiti jiným a v církvi bude živá moc.... Bylo by dobře stanovit hodinu ke studiu Písma, kdy by se obrácená i neobrácená mládež scházela k modlitbě a k vyprávění svých zkušeností. Mládež by měla mít příležitost k vyjádření toho, co prožívá. Předně by bylo dobře moudře se zvolit vedoucího, který by méně mluvil a více povzbuzoval, tu a tam by něco řekl, čímž by pomáhal a posiloval mládež na počátku jejich náboženských zkušeností. A měl-li již někdo nějakou zkušenost, ať vede takové shromáždění po něm jiný a tímto způsobem ať se vychovávají pracovníci, což se jistě líbí Bohu.

Naše nedodělaná práce

Ve svém úsilí pomoci mládeži bídně pokulháváme za svojí povinností. Měli jsme veliké světlo, chybí nám však horlivost a opravdovost, jakož i zápal ducha, přiměřený k přednostem, kterých se nám dostává. Musíme se povznést nad mrazivé ovzduší nevěry, které nás odklopuje a přimknout se k Bohu, aby se i on přiblížil k nám. Musíme vychovat mládež, aby se naučila, jak má pracovat pro záchranu duší a vychováváje mládež k této práci, naučíme se také, jak pracovat úspěšněji a být účinnějšími nástroji v rukou Božích obrácení svých žáků. Musíme být proniknutí duchem opravdové práce a chopit se Krista, dovolávat se Ho, jako jedině záruky našeho úspěchu. Potřebujeme mít širší rozhled, abychom si náležitě uvědomili ty věci, které patří k věčnému životu. Máme-li se stát skutečnými vychovateli, naše srdce musí zjemnit a podřídit se milosti Kristově. Vedoucí sobotní školy a učitelé měli by se tázat: „Věřím Božímu Slovu? Odevzdám se Tomu, který sám sebe vydal za mě a trpěl ukrutnou smrt na kříži, abych nezahynul, ale měl život věčný? Věříme, že Ježíš volá ty, kteří jsou kolem nás, a to i ty, kteří žijí nekajícím a nedbají na Jeho mocné pozvání?“ Tak s potřeným srdcem řekněte: „Mistře, vši silou svého vlivu budu vést své žáky k Tobě. Důvěřuji Ti toliko Tobě, že se dotkneš srdce a podřídíš si je moci svatého ducha.“

SSW.I.1892.

DÍLO V SRDCI UČITELE A ŽÁKA SOBOTNÍ ŠKOLY

Každý učitel sobotní školy by měl být Kristovým následovníkem a ti, kdo se neosvědčili jako Kristovi učedníci a svým důsledným životem nedokázali, že jsou křesťané, neměli by být přizváni za učitele sobotní školy, neboť předně sami potřebují, aby je někdo naučil zásadním zásadám lásky a bázně Boží. Kristus říká: „Beze mne nic nemůžete učiniti.“ Jakou pak cenu by mělo, kdyby poučoval ten, kdo z osobní zkušenosti neví o moci Kristově? Byla by to veliká nedůslednost, žádat takového jednotlivce, aby probíral úkol v sobotní škole; ještě však horším je, dovolíme-li, aby třída byla pod vlivem učitele, jehož zevnějšek a chování zapírá Spasitele k jehož službě se hlásí.

Ti, kdo v sobotní škole vyučují musí mít své srdce protepleno a naplněno mocí Boží pravdy, aby nebyli netoliko posluchači, ale také činitelé Slova. Měli by žít z Krista jako větve žijí z vinného kmene. Měla by na ně dopadat nebeská rosa, aby jejich srdce byla podobná převzácným rostlinám jejichž poupata rozkvétají a šíří příjemnou vůni jako květiny v zahradě boží. Učitelé by měli být usilovnými zkoumateli Božího Slova, při nichž by vždy bylo zřejmé, že se denně učí v Kristově škole a jsou schopni jiným udělovat světlo, které sami přijali od toho, který je největším Učitelem a Světlelem světa.

Učitelé by si měli uvědomovat svoji zodpovědnost a zužitkovat každou příležitost k tomu, aby co nejlépe mohli posloužit při záchraně hynoucích. Učitelé a žáci by si měli uvědomit, jak je nutné pilné a vytrvalé studium Božího Slova. Měli by mít časté obecnství s Bohem, kde se ani malicherná pokušení nedostanou a lhostejnost a nechuť bude úspěšně překonávána. Křesťanští pracovníci by neměli trpět žádnou lenivost a ani pěstování osobních choutek.

Boží pravda by měla být prozkoumána bod za bodem, neboť není nikterak omezena a při jejím zkoumání měli by učitelé i žáci projevovat nejživější zájem dovědět se, co řekl Bůh. Po celá léta nás Boží hlas vyzýval: „Studujte, studujte, studujte.“ Prostudujte každý bod pravdy, abyste ve vlastním zájmu poznali, co pravda je a bezpečně ji rozeznali od bludu. Studenti by měli zkoumat Písmo ve vlastním zájmu, aby mohli poznat hluboké věci Boží. Všechno toto máme konat v duchu Kristově. Nijak v tom své žáky neomezujte.

Při zkoumání Písma je třeba veliké pokory, zkroušeností srdce a vážného očekávání na Pána. Ti, kteří přicházejí s pokojným duchem. Roztoužení po pravdě, těm Boží andělé pomohou při jejich zkoumání.

Pán vzbudí muže, kteří budou zvěstovat poselství pravdy světa a jeho lidu. Jestliže zodpovědnosti představitelé neukazují cestu, kterou jim vyznačil Bůh a nezvěstují patriční poselství pro tento čas, pak touto zvěstí budou pověřeni jiní, kteří věrně splní své poslání. I křesťanská mládež bude povolána „volat všim hrdlem a nezadržovat.“

Nový prvek

Nový prvek musí proniknout práci naší sobotní školy v každém sboru; nejde zde o žádné napětí, nýbrž o zbožnost a čistotu. Sebeúcta, soběstačnost tak převládají, že slova Věrného Svědka se vztahují na mnohé členy sobotní školy. Věrný svědek říká: „Vímť skutky tvé, že nejsi ani studený ani horká. Ó, bys studený byl ani horký. A tak, že jsi vlažný, a ani studený ani horký vyvrhnu tě z úst svých.“ Nebo pravíš: „Bohatý jsem a zbohatl jsem a žádného nepotřebuji, a nevíš, že jsi bídný a mizerný, i chudý i slepý i nahý. Radimť abys sobě koupil ode mne zlata ohněm zprubovaného, abys byl bohatý a roucho bílé, abys oblečen byl a neokazovala se hanba nahoty tvé. A oči svých pomaz kollyriem, abys viděl. Já kteréžkoli miluji, kárám a tresci“, rozhoříš se tedy a číš pokání.“

Jakého druhu je náboženská zkušenost těch, kteří pracují v sobotní škole? Světlo pravdy zářilo v myslích a srdcích učitelů a žáků. Aby jej pomohli popřát těm, kdo žijí bez Krista. Spásné poselství má být zvěstováno těm, kteří ještě neotevřeli své srdce, aby přijali tento nebeský dar. Na pravdu musí být obrácená pozornost těch, kdo usilují o spásu lidí. Jak málo by se naše myšlenky soustřeďovaly na sebe, na okázalost oděvu a vyhledávání zábav. Jak málo peněz by se utratilo na pobavení a radovánky, kdybychom si uvědomovali, jaký význam investování našich prostředků do Božího díla, vyžadujícího každý haléř, který není nutný pro skutečné životní potřeby. Modlete se, aby Duch svatý naplnil vaše

srdce. A pak budete nosit Kristovo jho a nést Jeho břímě a dospět v dokonalou jednotu s Ježíšem. Naše náhledy jsou příliš omezené, potřebujeme širší pohled, abychom postřehli potřeby díla. Dílo nejvíce potřebuje posvěcené mladé muže a ženy, kteří si uvědomují osobní zodpovědnost za pokrok díla a kteří budou spolupracovat s Božími nástroji při šíření světla do mravních temnot světa.

Mnozí, kteří vyznávají, že jsou křesťané, ani z poloviny nevěří božímu Slovu. Nestudují je se vši vážností, nýbrž marní vzácný čas četbou románových a pohádkových knih. Pouhé rozumové chápání Božího Slova nebude stačit ovlivnit zvyky života, neboť život je usměřován stavem srdce. Když učitelé sobotní školy poučili své žáky o vnějším zjevení, pak dílo teprve započalo a neměli by ve svém úsilí přestat, dokud nemají důkaz, že příkazy nebes nepřijala pouze vnímavá, mysl žákova, nýbrž, že jsou vepsány do srdce.

SSW. duben 1892.

UČITEL MUSÍ BÝT UČENLIVÝ

„Mládenčích žádostí pak utíkej, ale následuj spravedlností – víry, lásky, pokoje s těmi, kteříš vzývali Pána ze srdce čistého. Bláznivých pak a nevdělavatelných otázek varuj se, věda, že plodí svary.“ Ti, kteří se chtějí stát vychovávatelem mládeže a dětí, musí se mnoho učit jak z knih, tak ze zkušeností, aby mohli být úspěšnými pracovníky v díle Božím. Musí růst v milosti a známosti našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista v plnost věku Kristova. Vzrůst v milosti svědčí o skutečnosti, že zůstáváme v Kristu, jako živá ratolest zůstává ve kmeni. Zůstáváte-li v NĚm, budete mít moc k postřehnutí duchovní pravdy, neboť duchovní věci je třeba duchovně rozsuzovat.

„Psal jsem vám mládenci, neboť jste silní a slovo Boží přebývá ve vás a přemohli jste toho zlého.“ Bůh vyzývá mladé muže a ženy, aby jim svěřené schopnosti co nejlépe zužitkovali. Chtěl by aby jste si zvykli být pilnými, navykli si studovat, abyste si zvykli být pilnými, navykli si stusovat, abyste rozhojnili hřivny, které vám dal. Bůh přijme vaši službu a rozhojnění vašich hřiven, avšak On může s uspokojením hledět na polovičaté, nedokončené dílo. Každé odvětví Božího díla se vyžaduje uplatnění nejvyšších schopností a každou možnou pomoc, abyste usměrnili své nejušlechtlejší pohnutky pro šíření pravdy. Vznešený a svatý charakter díla si činí nárok na nejvyšší rozumové a duchovní schopnosti, aby poselství mohlo být náležitě zvěstováno těm, kdo jsou ve tmě a ve stínu smrti.

Jste-li povoláni být učitelem v kterémkoli odvětví Božího díla, jste také tím povoláni být žákem Kristové školy. Máte-li vzít na sebe svatou odpovědnost vyučování jiných. Pak jste povinni důkladně prozkoumat to, co chcete vyučovat. Vysvětlujete-li svým žákům něco z Božího Slova v sobotní škole, měli byste svoji víru tak jasně zdůvodnit, aby vaši žáci byli přesvědčeni o pravdě. Měli byste usilovně zkoumat a srovnávat důkazy Božího Slova o poselství, které má pro církev, abyste věděli, co je pravda byli schopni usměrnit ty, kteří vás poslouchají, na cestu spravedlnosti.

Naslouchejte pozorně

Když jste požádáni vyslechnou důvody. Nějakého učení, kterému nerozumíte, neodsuzujte poselství pokud jste mu nevěnovali důkladný průzkum a nevidíte ze Slova Božího, že je neudržitelné. Kdybych měla možnost, mluvila bych k žákům všech sobotních škol a se vším důrazem je zvala k hledání pravdy a světla v božím Slově, Bůh má převzácné světlo pro svůj lid pro tuto dobu a měli byste se vši vážností při svém bádání usilovat o důkladnou známost každého bodu pravdy, abyste v den Páně nebyli mezi těmi, kteří nežili každým slovem vycházející skrze ústa Boží.

Měli bychom pečlivě uvážít jak závažné jsou důsledky zanedbání Božího Slova. Studium Písma stojí za to, abychom mu věnovali nejlepší rozumové úsilí a posvěcené bádatvé vypětí. Když je církev upozorněna na nové světlo, je nebezpečné vyhýbat se mu, Tím, že pro své předsudky proti zvěsti nebo poslu odmítáme slyšet zvěst, nejste ospravedlnění před Bohem. Pro svůj odsuzovací postoj k tomu co jste nevyslechli a čemu nerozumíte, nejste o nic rozumnější v očích těch, kteří upřímně zkoumají pravdu. A mluvit pohrdavě o těch, které Bůh vyslal s poselstvím pravdy je pošestilost. Jestliže se naši mladí lidé snaží vzdělat proto, aby se stali pracovníky v díle Božím, měli by poznávat Boží cestu a žít

z každého slova, vycházejícího skrze ústa Boží. Neměli by se domnívat, že celá pravda byla zjevena a že Věčný Pán nemá již žádné světlo pro svůj lid. Jestliže se ohradí domněním, že již celá pravda byla zjevena, budou v nebezpečí, že zamítnou převrácené poklady, které se objeví jakmile lid obrátí svou pozornost k prozkoumání bohatého dolu Božího Slova.

Ti, kteří vstoupili do díla jako učitelé, anebo byli povoláni k jakémukoli zodpovědnému postavení, neměli by se spokojit s dosažením výsledků bádání jiných, nýbrž měli by zkoumat ve svém vlastním zájmu, budou povrchními v každém své, životním podnikání. Náhledy vašich společníků mohou vám být vzácné, neměli byste však spoléhat na ně, nýbrž sami docházet k určitým závěrům. Měli byste prozkoumat pravdy, které vám byly zvěstovány, dokud sami nepoznáte, že jsou bez jakékoliv vady.

Ztrácíte mnoho když každý bod víry neměříte zákonem a svědectví. Neboť neposilujete pravou hodnotu pravdy. Ó, kéž by celá naše mládež dovedla ocenit přednost, kterou jí Bůh dal! Je to Jeho vůle, abyste šli ke zdroji všeho světla a nechali se osvitit Jeho duchem; neboť toto bude dáno každému pokornému zkoumateli pravdy, a pak budete vědět, že Bůh a Slovo souhlasí a budete jisti, že poznáte pravdu. Jaké ujištění toto poznání skýtá! Mocně pak můžete promluvit a zvěstovat, co jste jako pravdu poznali, vědouce, že jste následovateli chytře vymyšlených bajek.

SSW. – květen 1892.

POTŘEBA SVATÉHO DUCHA

„Ale ty zůstávej v tom, čemuž se naučil, a což jest ti svěřeno, věda, od koho se naučil a že od dětinství svatá Písma znáš, kteráž tě mohou moudrého učiniti ke spasení skrze víru, kteráž jest v Kristu Ježíši. Všelikeť Písmo od Boha jest vdechnuté a užitečné k učení, k trestání, k napravování, k správě, kteráž náleží k spravedlnosti, aby byl dokonalý člověk Boží, ke všelikému skutku dobrému hotový.“ (2Tm3, 14-17)

V této nebezpečné a temné době je ještě mnoho převzácné pravdy, která má být našemu lidu zjevena. Satan se však všemožně snaží zabránit aby světlo pravdy neosvěcovalo lidská srdce. Kdybychom chtěli mít světlo, které bylo pro nás připraveno, měli bychom projevit svojí touhu usilovným zkoumáním Slova Božího. Převzácné pravdy, které byly dlouhou pravdu zatemněny mají být zjeveny v takovém světle, které zjeví jejich svatou hodnotu; neboť Bůh oslaví své Slovo, aby se mohlo zjevit ve světle, které jsme nikdy předtím neviděli. Milovníci pravdy však musí vynaložit své úsilí, aby mohli pochopit hluboké věci ze Slova Božího a aby Bůh mohl být oslaven a Jeho lid dosáhl požehnání a světlo. S pokorným srdcem proniknutým milostí Boží, měli byste se chopit úkolu a prozkoumat Písma, připraveni jsouce přijat každý paprsek božího světla a ochotní kráčet po cestě svatosti.

Při zkoumání Písma nesmíte se snažit vynakládat jeho výroky tak, aby souhlasili s vašimi předpojatými myšlenkami, nýbrž přistupovat k němu učenlivě, jako žák, který chce pochopit základní zásady víry Krista. K božím Slovu přistupujte s hlubokým zájmem a vroucí modlitbou, abyste poznali co je pravda. Přistupujte k němu v duchu Natánaelově, když se vši vážností prosil Pána o poznání pravdy. Světlo se dostane každému, kdo vážně hledá pravdu, jak se dostalo Natánaelovi. Ježíš jej viděl modlit se pod fíkovníkem a když ještě prosil o světlo, přišel posel pozvat ho přivést ke Zdroji všeho světla. „Nalezl Filip Natanaele. I dí jemu: O kterémž psal Mojžíš v Zákoně a proroci, nežli jsme Ježíše, Syna Josefova z Nazareta. I řekl jemu Natanael: „A může z Nazareta co dobrého býti?“ Předsudek a nevěra se ozvaly v Natánaelově srdci, Filip je však nevyvracel. Řekl: „Pojď a viz.“ Ježíš viděl Natanaele jak přichází k němu, a řekl mu: „Aj, právě Izraelský, v němžto lstí není.“ Řekl mu Natanael: „Jakž ty mne znáš?“ Odpověděl Ježíš a řekl jemu: „Prve než tě Filip zavolal, kdyžs byl pod fíkem, viděl jsem tebe.“ I odpověděl Natanael a řekl: „Mistře, ty jsi syn Boží, ty jsi ten král Izraelský.“

Jak snadno byl Natanael přesvědčen. S jakou radostí Ježíš hleděl na jeho upřímnou a bezelstnou víru. Odpověděl Ježíš a řekl: „Zeť jsem řekl viděl jsem tebe pod fíkovníkem, věříš? Větší věci nad tyto užíš.“ Rdí dále jemu: „Amen amen pravím vám: Od tohoto času užíte nebe otevřené a Anděly Boží

vstupující a sestupující na Syna člověka.“ Bůh nikdy nepocítí nevěru, kritikaření, a poznáno a vnášeno do denního života. A jestliže srdce člověka je v živém spojení s Bohem, uslyší hlas, který přichází z hůry.

Vyhýbejte se svárlivosti

Zatím, co je zapotřebí důkladného průzkumu Božího slova, aby byla objevena převzácná pravda a přivedená ke světlu, měli bychom se mít na pozoru, aby svárlivý duch neovládl naše diskuse při probírání úkolů sobotní školy. Když probíráme něco, kde se lze názorově rozcházet, Kristova milost by měla ovládat ty, kteří usilují o pochopení božího Slova. Měli bychom popřát svobodu upřímnému průzkumu pravdy, aby každý osobně mohl poznat co je pravda. Mezi žáky sobotní školy měl by vládnout bádavý duch, aby ti, kteří jsou dostatečně staří na to, aby rozeznali pravdu, byli povzbuzeni, objevovat nové paprsky světla a ocenit vše, co Bůh svému lidu posílá. Světlo, které chce Bůh seslat svému lidu, nikdy se neobjeví dokud zde nebude usilovné zkoumání Slova pravdy.

Svět je plný nejrůznějších svůdných bludů a je nanejvýš důležité, aby žáci, jakož i učitelé věděli, že znají pravdu. Potřebujeme mít úctu k Božímu Slovu, a postřehnout jeho hlas v živé prorocké zvěsti, kterou můžeme uplatnit v naučení a životě každého slova, vycházejícího z úst Božích. Ti, kdož činí vůli Boží poznají ji, jestli to učení je z boha, neboť žádný svod nezastíní jejich mysl. Bůh vyzývá každého mladého i starého, aby pilně zkoumal Jeho Slovo, aby objevil převzácné poklady pravdy. Kazatelé a žáci jsou povoláni ke studování Písma.

Z Božího Slova má zářit převzácné světlo a nikdo ať se nedomnívá, že může svrchovaně rozhodovat o tom co má a co nemá být zvěstováno v poselství, které On pošle, a tak uhašovat Ducha Božího. Jakkoli autoritativní může být jeho sborové postavení, nikdo nemůže omlouvat svoji nedbalost o průzkum jeho požadavků. Nikdo se nemůže dovolit lhostejně, sebedůvěřivě stát opodál a říkat si: Já vím co je pravda. Jsem spokojen se svým posláním. Vše mám v pořádku a neuhnu se ze svého stanoviska ať přijde cokoli. Nebudu naslouchat poselství tohoto posla, neboť vím, že nemůže být pravdou. Právě v důsledku takového jednání populární církve byli ponecháni v částečné tmě a z tohoto důvodu neměli k ním nebeští poslové přístup.

Pěstujte učenlivého ducha

Bůh vyzývá ty, kdož zastávají zodpovědné postavení v sobotní škole, aby odložili všechno sobectví, sebedůvěru a duchovní pýchu; a jestliže poselství přichází, kterémuž nerozumíte, vynaložte úsilí, abyste mohli slyšet důvody, které posel přináší, srovnávejte verš s veršem, abyste věděli, zda Písmo toto poselství podporuje nebo ne. Věříte-li, že výklad nemá v Božím Slově opory a jestliže vaše stanovisko v dané otázce je nezvratné, pak podejte své mocné důvody; neboť vaše stanovisko nemůže být otřeseno v porovnání s bludem. Není žádnou ctností ani projevem mužností bojujete-li ustavičně ve tmě, zavíráte své oči, abyste neprohlídli, ucpáváte své uši, abyste neslyšeli a nezatvrzujete své srdce v nevědomosti a nevěřte, aby jste se nemohli pokořit a uznat, že jste přijali světlo o některých bodech pravdy. Svoji neochotou prozkoumat pravdu neplníte Spasitelovo napomenutí: „Ptejte se na Písma.“ Je to snad nějaké vykopávání nějakého pokladu skryté ho, prohlásíte-li výsledky úsilí některého jednotlivce za spoustu nesmyslů neusilujete-li o kritický průzkum a postižení zda mezi myšlenkami, které odsuzujete jsou nebo nejsou i vzácné poklady pravdy? Mají se snad ti, kteří by se měli téměř všemu učit vyhýbat každému shromáždění, kde se jim naskýtá příležitost prozkoumat poselství, které přichází k lidu, pouze proto, že jsou v domnění, že náhledy zastávané učiteli pravdy, nesouhlasí s jejich představou o pravdě? Takto si počínali Židé v době Kristově; a my jsme napomínáni napodobovat je, abychom se nerozhodli pro srdce, nevěrné, odstupující od živého Boha. Žádný z těch, kteří si představují, že všechno potřebné již znají, není příliš starý ani přespříliš poučen, aby se nemusel učit od nejpokornějšího ze služebníků živého boha.

SSW. – červen 1892.

Studium s modlitbou

Všechny síly mysli bychom měli zapojit do zpytování Písem a rozumu bychom měli dát za úkol, aby pochopil, pokud, je to smrtelníků možné, hlubokosti Božské; nesmíme však zapomenout, že

učenlivost a dětská pokora jsou pravým duchem učícího se. Nesnadnosti v Písmě není možno zvládat týmiž způsoby, jakých při řešení problému filozofických. Do zpytování Bible bychom se neměli pouštět s oním spoléháním se jen na sebe, s jakým tak mnozí vstupují do oblasti vědy, nýbrž se zbožným pocitem závislosti na Bohu a s upřímnou touhou poznat Jeho vůli. Musíme přicházet s duchem pokorným a učenlivým, jakože chceme získat vědění od velikého JÁ JSEM. Jinak zlí andělé oslepní naše mysl a zatvrdí naše srdce tak, že pravda nebude mít na nás vlivu.

Mnohá část Písma, kterou učení mužové prohlašují za tajemství anebo je opomíjí jako nedůležitou, je plna potěchy a poučení pro toho, kdo se učil v škole Kristově. Jedním důvodem, proč mnozí bohoslovci nechápou jasněji slovo Boží, je to, že zavírají své oči před pravdami, které nechtějí ve svém životě praktikovat. Pochopení biblické pravdy nezávisí tolik na síle rozumu, použité při zpytování, jako na upřímnosti úmyslu, na opravdovosti touhy po spravedlnosti.

Bible by neměla být nikdy studována bez modlitby. Jedině Duch svatý je schopen způsobit, abychom cítili důležitost oněch věcí, které jsou snadno pochopitelné, a zabránit, abychom nepotlačovali pravdy, nesnadné k pochopení. Úlohou nebeských andělů jest připravit srdce tak, aby chápalo Boží slovo, abychom byli okouzleni jeho krásou, napomínáni jeho výstrahami anebo obživováni a posilováni jeho zaslíbeními. Měli bychom přijmouti za svou prosbu žalmistovu: „Otevři oči mé, abych spatřoval divné věci, ze zákona tvého.“ (Ž 119,18) Pokušení se často jeví tak, jakož jim není možno odolat, protože pokušený následkem zanedbání modlitby a studia Bible není schopen hned si vzpomenout na boží zaslíbení a čelit satanu zbraněmi Písma. Ale andělé jsou okolo těch, kteří jsou ochotni učit se Božím věcem; a ve chvíli naléhavé potřeby připomenou jim právě ty pravdy, které potřebují.

GC 599.600

NEJDŮLEŽITĚJŠÍ ÚKOL

Jestliže mladí lidé plní síly vloží všechny své schopnosti k prozkoumání Písma, budou mít mysl naplněnou převzácným poznáním, která bude osvěcovat ty, s nimiž se setkají. Sobotní škola by měla být místem, kde by ti, kteří pokročili v Božím poznání byli schopni nově formovat to, co se týká víry božího lidu. Když všichni ti, kteří vyznávají, že jsou křesťané, jsou jimi skutečně a doopravdy pak sobotní škola nebude již koloběhem únavné služby. Učitelé pak pochopí poučení, které dal Kristus Nikodémovi a budou o něm svědectví v celém jeho závažném významu pro lidský osud. Ježíš řekl tomuto Izraelskému knížeti: „Amen, amen pravím tobě: Nenarodí-li se kdo znovu, nemůže vidět království Božího.“ Pokud se člověk nenarodí znovu, nepozná charakter nebeského království a nepostřehne jeho duchovní podstatu. Kristus řekl Nikodémovi vlastně toto: „Nepotřebuješ toho mnoho vědět; jde spíše o vnitřní obnovu. Nemusíš sytit svoji zvědavost, důležitější je mít nové srdce a dokud tato změna nenastane a neučiní všechno novým nic ti nepomůže ke spáse, budu-li s tvou mluvit o své autoritě, svém díle, poslání jako toho, který má svědectví nebes.“

Poučení, které dal Kristus Nikodémovi je důležité pro každého učitele, pro každého pracovníka sobotní školy, pro každého člena mládeže i děti. Je důležité, abychom znali důvody své víry, avšak nejdůležitější vědomost, kterou máme získat je, zkušební poznání významu znovuzrození. Naše sobotní školy velice potřebují světlo života. Všude potřebujeme muže a ženy. Kteří se u Ježíše učili co je pravda. Výchova naší mládeže v sobotní škole si vyžaduje posvěcené, pokorné, v Kristu zůstávající muže.

Nikodém přišel ke Kristu v domnění, že s Ním rozeprže dlouhou diskusi o bodech méně důležitých. Ježíš však započal s těmi nejdůležitějšími zásadami pravdy a ukázal Nikodémovi, že nejzákladnější potřebou je pokora, učenlivý duch, nové srdce; že má-li vejít do království Božího, musí být znovuzrozen. Nemáme snad ve svých řadách takové, kteří zastávají zodpovědné místo v sobotní škole a kteří by byli podráždění a znechucení, kdybych jim řekla, že ačkoli jsou knížaty v Izraeli, i oni se musí znovuzrodit? Nikodém se zadivil že Kristus s Ním mluvil tak, jak mluvil, nerespektuje jeho knížecké postavení v Izraeli; nebyl připraven přijmout pravdu a jeho ironický odpověděl Kristu: „Kterak muž člověk naroditi se. Starý jsa? Zdali může podruhé v život matky své

vjíti a naroditi se?“ Tím doznal, jak mnozí jiní, když je svědomí zasaženo žhavou pravdou, že přirozený člověk nechápe věci Ducha Božího. Není v nic, co by odpovídalo duchovním věcem; neboť duchovní věci třeba duchovně rozsuzovat. Ačkoliv Nikodém nepochopil Kristova slova, Ježíš neprojevil žádnou netrpělivost ani znechucení, nýbrž snažil se objasnit svůj výklad pravdy. S ušlechtilou a shovívavou důstojností Ježíš opakoval, co řekl, aby Nikodém mohl být přesvědčen o božské pravdě těchto slov: „Amen, amen pravím tobě: Nenarodí-li se kdo z vody a z ducha, nemůže vjíti do království Božího. Neb což se narodilo z těla, tělo jest, a což se narodilo z Ducha. Duch jest. Nedivíš se, že jsem řekl tobě. Musíte se znovu zroditi.“...

Jak smutné pomyšlení na ta množství mechanické práce, která se koná v sobotní škole, zatím co je jen nepatrný důkaz o tom, že jde o mravní změnu srdci učitelů i žáků. Když dílo Ducha Božího zasáhne srdce, budeme vidět jak mnozí se vši vážností hledají nejprve království Boží a jeho spravedlnost. Pak pozemské věci najdou své náležité pořádné umístění a nebeské věci budou mezi zálibami dítek Božích na místě prvním.“

SSW. – srpen 1892

KRISTUS NÁŠ PŘÍKLAD

Máme-li konat vůli Boží, musíme zkoumat Jeho Slovo, abychom znali Jeho učení a do díla vložili všechny nám svěřené schopnosti. Pilně se musíme modlit a horlivě, ve vši prostotě, celým srdcem sloužit Bohu. Pracovníci sobotní školy, měli by žíznit a hladovět po boží pravdě, aby svým žákům mohli udílet z Ducha a usměrňovat je, aby hledali pravdu jako skrytý poklad. Nechceme své sobotní školy vést tak, abychom ze žáků vychovali pokrytce; tito nemohou mít zájem o pokrok pravého náboženství. Věnujme proto více pozornosti hledání Boha, aby duch Páně mohl být v naší škole, než se starat o každou technickou výbavu, po které snad zatoužíme. Jakékoli vysoké nároky v tomto ohledu nejsou v sobotní škole na místě a mechanický provoz školy má malou cenu, jestliže Duch Boží nepřetvoří srdce učitelů a žáků...

Učitel sobotní školy by neměl následovat příklad těch, kteří nerostou v poznání našeho Pána a spasitele a Ježíše Krista, byť by jim dali i kazatelé takový příklad. Kdo chce být přijat za spolupracovníka Kristova, nesmí napodobovat řeč, způsoby a myšlenky žádného člověka. Musí se učit od Pána a být obdařen nebeskou moudrostí. Bůh obdařil jednoho i druhého pracovníka rozumovými schopnostmi a podle nich máte své hřivny uplatnit. Pán chce, aby některý pracovník byl stínem pracovníka druhého, kterého snad obdivuje. Učitel musí narůstat v plnou míru postavy Kristovy a ne některého omezeného, bloudícího, omylného smrtelníka. Máte vzrůstat v milosti. „Kde najdeme tuto milost?“ Pouze v Kristu, v tom nebeském Vzoru.

Ať tedy každý jednotlivec hledí na Krista a formuje se podle tohoto Božího obrazu. Ať se každý pracovník vynasnaží co nejvíc uplatnit své síly v harmonickém úsilí podle Božího plánu. Měl by se učit ve škole Kristově, aby byl moudrý při vyučování jiných. Ti kdož jsou svěřeni péčí učitele sobotní školy budou potřebovat moudrost a zkušenost, které Bůh může dát tomu, kdo následuje Krista. Učitel by se měl naučit Kristově pokoře a tichosti srdce, aby byl pravým učitelem a své žáky získal pro Krista, aby jako On, mohli být svým časem věrnými misionáři v rozsáhlém poli připravovaném ke žni.

SSW. – říjen 1892.

NEBEZPEČÍ FORMALISMU

Cíl sobotní školy by se neměl ztrácet v zaběhnutém provozu, tím by se jen mařil čas, který by měl být věnován jiným důležitějším věcem. Vždy bychom se měli vyvarovat formalismu a okázalostí, které zastiňují skutečný cíl všeho našeho usilování. Je nebezpečí, že pracovní systém dovedeme do takové krajnosti, že sobotní škola se stane únavnou, místo aby byla odpočinkem, osvěžením a

požehnáním. Čistotu a prostotu sobotní školy nesmí pohltnout taková rozmanitost forem, že na náboženské zájmy nezbude čas. Krása a úspěch školy spočívá v jejich prostotě a opravdové službě Bohu. Bez pořádku a určitých pravidel nelze nic vykonat, avšak všechno lze i tak zařídit, že na to hlavní nedojde. Méně mluvmе o vnějších úpravách a mnohem více o jejich spasení. Toto má být hlavní zásadou školy.

Ta stará dávná zvěst o Ježíšově lásce, kterou učitelé a vedoucí, naplnění touto Ježíšovou láskou, svým žákům znovu připomínají, bude mít moc a duše přivede k obrácení. Jestliže se Ježíšova láska a něha dotkla vašeho srdce, budete schopni vyučovat své žáky. Na zřeteli musíme mít prostotu evangelia. S Boží pomocí můžeme věrně konat Mistrovo dílo. Učitelé by svým žákům měli ustavičně připomínat, že bez ochotné z celého srdce konané práce všechno naše úsilí bude marné. Z každého pohybu učitelů a správců měla prozařovat láska a добрota. Chladná formalita by měla být nahrazena opravdovou horlivostí a mocí. Ježíšova láska by měla tak proniknout celou školou, že žáci se to naučí pokládat za nejvyšší vzdělání. Přísnost, nebo malicherné odsuzování by nemělo mít místa jak v sobotní škole, tak i ve škole každodenní. Všichni učitelé a vedoucí školy by to měli vypudit ze svých srdcí.

Škola by neměla chlubit svým formálním zaběhnutým způsobem, nýbrž dušemi přivedenými k Ježíši Kristu. Stroje mohou vykonávat vůli člověka, ty však jsou bezduché. A tak je to i ve školách s formálním provozem; je to socha bez života. Když zaměstnanci školy budou mít smysl pro zodpovědnost za svoji práci a budou se vědomi, že jejich má smysl nejen pro časnost, nýbrž i pro věčnost, pořádek a soulad bude zřejmý v každém oddělení.

SSW. – říjen 1895

VLIV SVATÉHO DUCHA NA ÚSPĚCH

Vedoucí učitelé sobotní školy potřebují vedení a poučení Ducha svatého, aby byli skutečnými vychovávatelemi, schopnými vést k přemýšlení a připomínat žákům, co je naučili. Svatý Duch připomíná jasně a srozumitelně slova a skutky Kristovy, ale ti, kteří učí o vykupiteli světa, mocně vyvýšili Krista před svými žáky. Všechno úsilí sobotní školy potřebuje pomoc svatého Ducha, mají-li být na zodpovědná místa vedoucích představitelů, učitelů a úředníků zvoleni mužové a ženy Boží.

Není vždy nejlepším svěřit správu školy jednomu muži; neboť on bude formovat školu podle vlastních představ a názorů; ve škole by však měli být pracovníci, kteří budou schopni přinášet svěží myšlenky a usilovat o pokrok školy v duchovním životě. Škola může být připoutána k tomu, kdo dlouho a věrně sloužil. Blaho školy třeba však mít na zřeteli spíš než osobní zálibu učitelů nebo žáků. Když je zřejmé, že škole prospěje změna přiznání nových pracovníků, kteří vědí, co značí starost o duše, pak ať k takové změně dojde. Ti, kteří nemají žádné ctižádosti, žádné touhy po vlastním vyvýšení, budou-li takovouto změnu odvolání ze svých funkcí, i nadále budou ochotně poskytovat pomoc žákům sobotní školy, v zájmu jejich vzdělání a pokroku. Starší a v díle zkušenější by postřehli, co by pomohlo pokroku Božího díla. Mladší mužové, kteří nejsou přizpůsobeni dílu plně, měli by následovat příkladu těchto starších bratří, kteří se dokázali jako věrní v tom, co jim bylo svěřeno, získají tím jejich zkušenostmi potřebnou moudrost pro úspěšné dílo.

V práci sobotní školy je široké pole, které musí být usilovně obděláváno a která má inspirovat naši mládež, aby se cele posvětila Pánu, který by ji použil ve svém díle. V našich sobotních školách měli by být horliví a věrní pracovníci, kterým nic neunikne, ve kterých působí Duch Boží, a kteří by spolupracovali s Božími anděly. Při získávání duší pro Krista. Pracovníkům sobotní školy je svěřena svatá zodpovědnost a sobotní škola by měla být místem, kde skrze živé spojení s Bohem mohou být mužové a ženy, mládež a dívky tak připraveni, že budou silou a požehnáním sboru. Měli by pomáhat sboru vpřed a výš a pokud jim schopnosti stačí, jít od síly k síle.

Důležité otázky

Co je důvodem, že v našich sborech nacházíme tak mnohé, kteří nejsou vyrovnáni, zakořeněni a zakotvení v pravdě? Proč jsou v církvi, ve sboru Ti, kdo chodí v temnotě a nemají žádné světla, jejichž

svědectví je polovičaté, chladné a plné nářku? Proč jim zde ti, jejichž nohy jako by chtěli jít po zakázaných stezkách, kteří vždy neplodně mluví jen o pokušení a porážce? Uvědomili si členové sboru svoji zodpovědnost? Pamatovali starší sboru a diakoni také na slabé a bloudící? Uvědomili si, že kolísání hrozí zkázou vlastní duší? Zkusili jste poučením i příkladem uvést bloudící na Skálu Věku. Uvědomili se učitelé a jiní pracovníci sobotní školy, že mají vykonat určité dílo a usměřovat nohy mladých na bezpečnou cestu a každý sobecký zájem pokládat za nic, aby mohli zachraňovat duše pro Mistra? Reformace je potřebná v každém odvětví tohoto díla.

V sobotní škole ztrácíme mnohé skvělé příležitosti. Různě obdaření bratři a sestry by se měli chopit božího díla a v bázni Boží všemocně usilovat o záchranu naší mládeže. Zodpovědnost za život školy by neměli nést pouze ti, kteří téměř všechno vykonávají mechanicky a vtěsňávají do přesných forem a návyků, zatím co se jim život dusí v množství pravidel. Pořádek je důležitý, avšak vedle pravidel a předpisů je mnohém důležitější duchovní rozhled. Potřebujeme životodárnou moc, horlivé nadšení, opravdové oživení, aby naše školy ovlivňovalo ovzduší pravé zbožnosti a čistoty, aby zde byl skutečný náboženský pokrok, aby bázeň Boží ovládla celou školou; aby se naší vedoucí nespokojili jen bezduchým formálním provozem., ale aby se každý zapojil do práce, a škola aby se stala tou nejušlechtlejší školou na světě. Toto by mělo být cílem a touhou každého pracovníka školy.

Učitelé našich škol by měli být mužové a ženy bystrého postřehu, vedeni duchem Božím, který by jim pomáhal rozeznat povahu, lidé organizačních schopností, kteří dovedou postřehnou různé povahové obměny a uplatnit takt a moudrost v jednání s nejrůznějšími lidmi. Jsou mnozí, kteří dovedou formálně zastat místo vedoucího; potřebujeme však muže, kteří mohou vyplnit místo v každém smyslu tohoto slova. Jsou mnozí, kteří si po formální stránce dovedou obratně počínat; nedovedou však probouzet odvahu a naději, podniknout přemýšlení, povzbudit k energickému rozhodování a probudit takový elán, aby se škola stala živou, rostoucí silou ve službě dobra.

Učitelům se také otvírá veliké pole působnosti a proto by se měli snažit pochopit způsob jak nejlépe usměřovat a rozvíjet mysl a srdce dětí. Měli by mít moudrost z hůry, aby dovedli úspěšně vést mládež a děti. Mnozí učitelé jsou krátkozrací a s mládeží zacházejí způsobem, který nevede k dobrým výsledkům; místo pokroku je úpadek. Učitelé a žáci potřebují být obdaření Duchem svatým, aby zde nebyly jen občasné reformy, nýbrž zřejmý vzrůst v milosti a stálý příliv duchovního života a moci.

SSW. – březen 1896.

POSVĚCENÍ UČITELŮ

Pán si přeje, aby učitelé našich sobotních škol zkoumali sami sebe zda jsou zakotvení v lásce Boží. Všichni, kdo pracují v díle Božím přijdou do zkoušek a těžkostí, aby byl vyzkoušen jejich charakter. Učitelé by se měli stále učit a usilovat o důkladnější poznání a dosáhnout správný úsudek ve věcech Božích. Učitelům hrozí nebezpečí sebedůvěry a takového sebevědomí, že jim to zabrání uvědomit si své vlastní nedostatky, že jsou myšlenkově úzkoprsí a nerozšiřují svůj rozhled. Nestávají se čím dál schopnějšími. Neuvádějí Ježíše svého srdce a svých zkušeností. Učitel by měl pěstovat své schopnosti a nenechávat je oslabovat. Myšlenkovou sílu nesmíme tak zanedbat, že nedovedeme vysvětlit ba ani pochopit, co vyznáváme. Nemá-li učitel upřímnou zbožnost, čisté ruce a není-li sebezapíravý a ochotný snášet těžkosti, pak není schopen pro veliké a slavné dílo. Povinností učitele je zkoumat sebe sama a poznat předně své skutečné stanovisko před Bohem.

Ti, kdož pečují o volbu učitelů, měli by být opatrní a ukvapeně nepovzbuzovat do práce ty, kteří nešíří dobrý vliv. Jaké je učitelovo chování? Je důsledný? Je čistotný a pořádný? Tomu třeba věnovat pozornost, neboť tyto vlastnosti jsou a učitelé velmi důležité. Jak může pak požadovat tyto nutné vlastnosti od žáků, nemají-li příklad důsledností, čistoty, klidu a pořádku? Není-li učitel ve třídě a žáci jsou ponecháni zábavě a přichází-li uspěchaně, bez dechu, po čase, jeho vliv svádí k nepřesnosti a nepořádku.

Učitelův příklad

Jestliže někdo chce převzít na sebe zodpovědnost učitele i když nemá k tomu patřičnou přípravu, může při plném vědomí odpovědnosti svého postavení as vynaložením krajního úsilí dosáhnout svůj cíl. Bude pěstovat úctu, radost a stálost. Vaše chování by mělo třídu vést ke vznešeným myšlenkám a úctě k Bohu. I když myšlenky lze vyjádřit prostě, přece ve svém svědectví o Bohu, Kristu, jeho utrpení, vzkříšení, mluvte jako o skutečnostech pro vás, a usměrňujte mysl svých žáků nad pozemské věci a nechte jim pocítit, že jsou v přítomnosti Věčného. Sobotní škola není místem pro povrchní žáky, kteří mluví pohotově a lehkovážně o věčnosti a důležitých pravdách vyšší nad nebesa a přesahujících světy. V chování třídy se zobrazí charakter učitele v tom příkladu, který jim dává. Jsou-li vytrvale hrubí a neuctiví, pak to má svou příčinu a celá záležitost potřebuje důkladného průzkumu. Učitel může mít úctu a při tom být radostný. Místo povrchností by měl pronikat do hloubek Božího tajemství. Každá strojenost nebude působit přirozeně. Žáci si musí uvědomit, že náboženství je skutečnost, že je nutné, neboť přináší mír, odpočinek a štěstí. Vaši žáci nemají mít představu, že náboženství je chladná nepřístupná povaha. Pokoj a sláva Kristovy přítomnosti v srdci umožní pak lásce promluvit z obličeje a také i rty uzpůsobí ke chvále a vděčnosti.

Z chování těch, kteří mají obecenství s Bohem, bude vyzařovat jeho světlo. Děti nenávidí zamračenost a smutek. Jejich srdce si vyžadují jas, radost i lásku. I když učitel má být pevný a rozhodný, neměl by být nelitostný, přísný a panovačný. Učitel musí mít důstojnou autoritu, jinak mu schází to, co z něj dělá učitele. Žáci pohotově postřehnou každou slabost nebo povahový defekt svého učitele. Chování nechává svůj dojem. Vaše slova je nebudou správně formovat, nebudou-li vidět ve vaší povaze vzor. Správný křesťanský charakter zpříkladněný v každodenním životě vykoná veliké dílo při budování charakteru vašich žáků, větší, daleko větší, než všechno vaše opakované poučování. Bůh nás každého tak vetkal do velikého přediva lidstva, že nevědomky napodobujeme způsoby jednání a zvyklostí těch s nimiž přicházíme do styku. A kéž Pán nedopustí, aby ani jediný z těchto maličkých nehnul s cesty určené pro vykoupené Páně. Učitel by měl mít to praktické náboženství, které by mu dovoľovalo zjevovat charakter a lásku Ježíšovu.

Sobotní škola není místem zábavy, pobavení a rozptylu dětí, i když při správném vedení může i to poskytnout; předně však je výchovný prostředím pro děti a mládež, kde se Písmo vysvětluje řádek za řádkem, poučení za poučením, tu trochu a tam trochu. Je to místo, kde se zjevuje světlo pravdy. Ne však všichni učitelé našich sobotních škol se hodí pro tuto práci. Každý učitel by si měl uvědomit, že toho musí vědět víc, že musí lépe poznat své žáky a lépe být obeznámen s vyučovacími metodami. Musí vědět, že když vynaložil všechno své nejlepší úsilí, přece to ještě není všechno.

SSW. – červen 1896.

ÚSILÍ UČITELE O VYŠŠÍ VZDĚLÁNÍ

Poněvadž jest nyní charakter velmi zlehčován, a vůkol mládeže je všude plno klamů, tím více je třeba, aby učitelova slova, chování a vystupování představovali něco vznešeného a opravdového. Děti velmi rychle postřehnou přetvářku nebo jinou slabost a vadu. Žádným jiným způsobem si učitel nezíská úctu svých žáků, než tím, že se v jeho vlastním životě budou projevovat zásady, kterým se chce naučit....

Význam jeho práce nezávisí tolik na množství jeho schopností, jako spíše na cíli k němuž chce dospět. Pravý učitel se nespokojí s chabým myšlením, netečnou myslí, nebo slabou pamětí, ale bude neustále toužit po vyšších schopnostech a lepších způsobech. Jeho život jest neustálým vzrůstem. Práce takového učitele doprovází určitá svěžest a povzbudivá síla, která probouzí a ovlivňuje i jeho žáky....

Potřebujeme lidé s rychlým postřehem pro objevení i využití každé příležitosti ke konání dobra; takových u nichž se nadšení snoubí s pravou důstojností. Potřebujeme muže, schopné vést a způsobilé učit, nabádat k přemýšlení; mužů, kteří dovedou vzbudit odhodlanost a odvahu k životu....

Mnohý učitel neměl příležitost vzdělávat se vědecky a literárně. Jestliže si však důkladně osvojil znalost lidské přirozenosti, má ryzí lásku ke své práci a je si vědom její pravé vznešenosti, a překoná

všechny nedostatky. Bude ochotně, horlivě vytrvale pracovat na zdokonalení svého vzdělání, porozumí potřebám žáků a nadchne je svým průkopnickým duchem, aby ho následovali v jeho upřímné snaze, vést je vpřed a vzhůru.

Děti a mládež svěřena péči učitelově se velmi různí svými schopnostmi, návyky i vychováním. Někteří nemají žádný určitý cíl a žádné ustálené zásady. Je tedy třeba je probudit k zodpovědné práci a k poznání svých možností....

Ten, kdo dovede využít všech příležitostí a předností své práce, nedovolí, aby něco překáželo jeho opravdovému úsilí o zdokonalení sama sebe. Nebude šetřit žádnou námahou, aby dosáhl nejvyššího stupně dokonalostí. A oč usiluje u svých žáků, vynasnaží se dosáhnout sám....

Ti, kteří chtějí ovládat a usměrňovat jiné, musí předně usměrnit sami sebe. Jakkoliv unáhlené zacházení s mladým člověkem, nebo dítětem jen vzbuzuje jeho hněv. Stává-li se někdo z rodičů aneb učitel netrpělivým a je v nebezpečí že by nemluvil moudře, jest lépe zůstane-li zticha. V mlčení jest podivuhodná moc.

Učitel musí být připraven, že se setká i se zvrácenými náklonnostmi a tvrdošijnými srdci. Ve styku s nimi nesmí nikdy zapomínat, že sám byl kdysi dítětem, které bylo třeba ukázněvat. Ba i nyní se ještě častokrát zmýlí – při své věkové vyspělosti, vzdělání a zkušenosti a je mu třeba laskavosti a shovívavosti. Při výchově mládeže měl by uvážit, že přichází do styku s těmi, kteří mají podobné sklony ke zlému, jako on sám. Žáci se musí mnohemu naučit a pro některé je to mnohem těžší než pro jiné. Učitel by proto měl být trpělivý k žáku, který těžko chápe; nemá kárat jeho nevědomost, nýbrž má využít každou příležitost k tomu, aby mu dodal odvahy. S citlivými a nervózními žáky by měl zacházet zvláště obezřetně. Pomyšlení na své vlastní nedokonalosti mělo by ho neustále vést k soucitnému a shovívavému zacházení s těmi, kteří rovněž zápasí se svými těžkostmi.

Spasitelova zásada: „A jakž chcete, aby vám lidi činili i vy jim též podobně činite.“ (Lk 6,31) Měla by být zásadou všech, kteří se ujímají výchovy dětí a mládeže. Děti a mládež jsou vlastně mladšími členy rodiny boží a spolu s námi dědici věčného života. Kristovo pravidlo by mělo být zejména svatě dbáno vůči nejzaostalejším a nejmladším, vůči nejvíce chybným a také v jednání s pobloudilými a nepoddajnými.

Božský Učitel sám snáší bloudící přes všechnu jejich převrácenost. Jeho láska nevychladla a jeho úsilí o jejich získání neustává. Se vztaženými pažemi očekává, aby uvítal znovu a znovu své bloudící, vzpurné, ba i odpadlé syny. Jeho srdce je dojata bezmocí malého dítěte, s nímž je hrubě zacházeno. Volání lidského utrpení neznívá k jeho sluchu nikdy nadarmo. Třebaže jsou všichni drazí jeho očím, působí na jeho soucit a lásku nejmocnější ony hrubé, zlomyslné a nepoddajné sklony, neboť zná vlastní příčiny jejich projevu. Jedinec, nejsnadnější pokoušen a k bloudění nejvíce nakloněn je zvláštním předmětem jeho péče.

Každý představený mládeže by měl v sobě vypěstovat vlastnosti toho, který vše utlačovaných, trpících a pokoušených prohlásil za svou vlastní. Má být tím, jenž dovede mít „lítost nad neznajícími a bloudícími, jsa i sám obklíčen nemocí“ (Žd 5,2) Ježíš zachází s nimi mnohem lépe, nežli si zasloužíme a jek On jedná s námi, máme i my jednat s ostatními. Postup žádného z rodičů, ani učitele nelze ospravedlnit, není-li podobný Tomu, který by za podobných okolností volil sám Spasitel.

Ed 277-295.

BOŽÍ ZPŮSOB POUČOVÁNÍ

Ježíš se každodenně učil z veliké knihy živé i mrtvé přírody. Ten, který svým mocným slovem stvořil všechno, hory a údolí, řeky i stromy, a nyní byl dítětem, studoval to, co vepsala Jeho vlastní ruka do listu, květů a stromů. Podobností jimž za své pozemské služby Ježíš rád poukazoval na pravdu, ukazují, jak otevřený byl jeho duch k vlivu přírody a jak v této době před světem v skrytosti, s radostí sbíral duchovní poučení ze svých okolností každodenního života. Ježíš postupně vnikal do významu slov a skutků Božích přemýšlivým, bádavým a snaživým úsilím o postžení smyslu věci, jak o to může usilovat kterýkoli mladý člověk.

Každé dítě může získat vědomosti z přírody a ze stránek Božího Slova, jako je Ježíš získával. Snažíme-li se poznávat svého nebeského Otce z Jeho svatého Slova, andělé mu budou blíž, naše mysl bude posílená, náš charakter bude povznesen a zjemněn a my se budeme stále víc podobat svému Spasiteli. Pohlížíme-li na krásu a velkolepost skutků Božích v přírodě, naše záliby se utvářejí podle vůle Boží. Zatím, co je srdce naplněno posvátnou úctou a duch ztišen, člověk je osvěžen tím, že přichází do styku s Věčným, prostřednictvím Jeho obdivuhodného díla. Obecenství s Bohem v pokorné modlitbě rozvíjí a posiluje duševní a mravní schopnosti a duchovní síly rostou vytrvalým přemýšlením o duchovních věcech. Svatého Ducha. Ne my máme používat Svatého Ducha, nýbrž on má používat nás, usměrňovat a vzdělávat každou naši schopnost.

Příprava

Kristovi služebníci si nemají připravovat nějakou řeč pro případ, že by byli postaveni před soudem pro svoji víru. Jejich příprava má každodenně spočívat v tom, že ve svém srdci ukládají převzácné pravdy Božího Slova, že se sytí Kristovým učením a modlitbou posilují svoji víru; a když budou před soudem Duch Svatý jim připomene tytéž pravdy, které zasáhnou srdce posluchačů. Bůh je náhle osvítil tím, co v své mysli usilovným zkoumáním Písma ukládali ve své mysli, a to právě ve chvíli největší potřeby. Jestliže však nedbají o to, aby si ve své mysli odkládali poklady pravdy, jestliže nezkoumají Slovo Kristovo, jestliže ještě nikdy neokusili moc Jeho milosti v soužení, pak nemohou očekávat, že jim Duch svatý připomene Jeho Slova. Každodenně by měli sloužit Bohu celým srdcem a pak Mu důvěřovat.

SSW. – říjen 1896.

Žádný nemůže pracovat v sobotní škole, nebo v odvětví střídmostí, aniž by očekával žeň nejen ve věčnosti, nýbrž i v přítomném žití. V každém opravdovém úsilí o šíření světla a o službu jiným si sám učitel mnohé ujasňuje a rozohňuje své poznání. Čím více s čím přívětivěji se snažíme vysvětlit pravdu jiným, tím jasnější bude tato pravda také i nám. Hlubavá mysl jí postrehne vždy v nové kráse a moci.

5T 121.

Po té, co svědectví vysvětluje věrnost Kalefa, Anny a Dorkas, pokračuje: Taková trpělivá, modlitební a vytrvalá věrnost, jakou měli tito svatí Boží lidé je vzácná; a přece církev nemůže bez ní vzkvétat. Potřebujeme jí ve sboře, sobotní škole a společnosti.

5T 304.

Znala jsem jednoho generálního vedoucího sobotních škol, který při projevu při jisté příležitosti mluvil velice únavně, zdlouhavě a nezajímavě. Jedna matka se tázala desetileté dcerky zda měla radost z probíraného úkolu a také: „O čem kazatel mluvil?“ Děvčátko odpovědělo: „Říkal, říkal a říkal a nic neřekl.“ Nuže nechceme takový úsudek o své práci. Z vyučování chceme vytěžit co nejvíce pro svoji práci, abychom úspěšně použili při vyučování jiných, co jsme se sami naučili.

Review, 26. července 1887

VLIV UČITELE

Naše povaha zkušenost určují náš vliv. Abychom přesvědčili jiné o moci Kristovy milosti, musíme ze zkušeností poznat její moc ve svém vlastním srdci a životě. Spasné evangelium, jež zvěstujeme, musí být evangeliem, které předně zachránilo nás. Jen živou víru v Krista jako osobního Spasitele můžeme uplatnit svůj vliv v pochybovačném světě. Chceme-li vytahovat hříšníky z valícího se proudu, pak musíme sami pevně stát na skále Ježíše Krista.

Příznakem křesťanství není vnější znamení, nošení kříže nebo koruny, nýbrž to co svědčí o společenství člověka s Bohem. Působením jeho milosti, která se jeví v proměně charakteru, musí být

svět přesvědčen o tom, že Bůh poslal svého Syna jako Vykupitele světa. Žádný jiný vliv nebeského života. Nejsilnějším důkazem křesťanství jest láskyplný a láskyhodný křesťan.

MH 469.470

Uvědomte si, že nedovedete čísti v srdcích. Neznáte pohnutky, jež vedou ke skutkům, které se vám jeví nesprávnými. Jest mnoho takových, kterým se nedostalo správného vychování; jejich charakter není vyvinutý, jsou tvrdí a hrubí a zdají se v každém ohledu špatnými. Avšak milost Kristova může je přetvořit. Nikdy je neodstrkujte a nevhánějte je nikdy do malomyslností nebo zoufalství, říkajíc jim: „Zklamals mne a již nemá cenu, abych ti pomáhal.“ Několik prudkých slov, ke kterým nás snad vyprovokovali, která si dle našeho náhledu zasloužili, může přetrhout jejich srdce k našemu.

Správný život a trpělivá shovívavost, i v podráždění vlídný a klidný duch, jsou stále rozhodujícími důkladnými prostředky a nejslavnostnější výzvou. Kdo má příležitosti a přednosti, které nejsou jiným dány, měl by se snažit správně je využít a být stále moudrým, pečlivým přívětivým učitelem.

Chcete-li mít ve vosku jasný a zřetelný otisk pečetí, pak pečeť prudce nepřitlačte; přitisknete ji raději opatrně do měkkého vosku a tlačíte ne ni pozvolna a rovnoměrně, až ve formě ztvrdne. Počínajte si stejně a s duší člověka. Stálost křesťanského vlivu jest tajemství jeho moci a to závisí na vytrvalosti s jakou dáváte najevo Kristův charakter. Pomáhejte bloudícím tím, že jim vyprávíte o svých zkušenostech. Ukažte jim jak vám dodává trpělivost, vlídnost a pomoc vašich spolupracovníků odvahy a naděje, uděláte-li vážnou chybu.

Nikdy nepoznáte vliv přívětivého, ohleduplného zacházení s nesnášenlivými, pošetilými a nehodnými. Setkáváme-li se s nevděčností a zradou svatých pravd, budeme v pokušení projevit své pohrdání nebo rozhořčení. Viníci to očekávají, jsou na to připraveni. Avšak přívětivá shovívavost je překvapí, probudí často jejich lepší city a vzbudí touhu po ušlechtilém životě. (Ga 6,1.2)

MH 494.495.

Každé jednání v životě si vyžaduje cvik v sebeovládání a shovívavosti. Lišíme se vlohami, návyky a výchovou tak, že náhled na jednu věc jest různý. Naše chápání pravdy, názory i způsob života se neshodují. Není dvou lidí jejichž zkušenost by byla dopodrobna stejná. Zkoušky jednoho nejsou zkouškami druhého. Povinností, které jeden hravě zvládne pro jiného mohou být těžké a spleťtité.

Lidská přirozenost je tak slabá, tak nevědomá, tak náklonná bludům, že každý b měl být opatrný v účtě k jiným. Víme málo o tom, jak působí naše jednání na zkušenosti jiných. Naše skutky se nám mohou zdát malicherné, naše slova bezvýznamná; kdybychom však mohli otevřít oči své, viděli bychom, že nejdůležitější výsledky dobra nebo zla byly na tom závislé.

MH 483.

Poučení o vedení sobotní školy mělo by být velkou měrou uděleno v domácích sbořích; neboť může být vykonána příjemněji a výsledky budou trvalejší jestliže naučení je dáno doma. Toto dílo si vyžaduje služby kazatelů. Měla by jim být dána možnost sledovat duchovní zájmy lidu. Oni mají poučovat lid, jak má přicházet k Pánu a jak vést jiné k Němu.

ST., Camp meetings, str. 12.

Když se v jistém výboru pracovníků uvažovalo o pracovních možnostech našich stanových shromáždění padly následující dotazy a odpovědi:

Otázka: Domníváš se sestro Whiteová, že vzdělávání pracovníků sobotní školy patří do téže kategorie /tj. k vzdělání kolporterů, biblických pracovníků a vedoucích škol, jakož i kuchařů; pozn. red./

Odpověď: Přesně tak; to není místo pro to. To má být vykonáno, avšak má to svůj čas a místo.

Otázka: Pak bychom měli zvláštní školení pořádat?

Odpověď: Ano ti, kdo jsou toho zapojení měli by nést odpovědnost za toto dílo a těmito zvláštními zvláštnostmi nezdržovat lid /při táborovém shromáždění/. Tak nemají vykonávat žádné zvláštní dílo v tom odvětví. Čas je příliš vzácný, než abychom ho utráceli takovým způsobem.

S. T., Camp meetings, str. 43.

SLUŽBA UČITELE SOBOTNÍ ŠKOLY

VLASTNOSTI UČITELŮ

Učitelé by měli pamatovat, že všechny těžkosti nutno vyřizovat v duchu Ježíšově. Neporážejte odbojnost – odbojností. Setkáte se se svévolí, tvrdohlavostí, tupostí a hrubostí; avšak za všech okolností buďte laskaví, dobrotiví, trpěliví; sebeovládáním nakloňte si lásku svého žáka a tím umožníte poznat, že máte s ním jen dobré záměry. Ukažte svým žákům, že jim důvěřujete. Navštivte je v jejich domovech a pozvěte je do svého příbytku. Mělo by být zřejmé, že je milujete nejen slovy, nýbrž skutečně a doopravdy.

Učitel by si neměl nijak zvlášť zakládat na své důstojnosti, neboť úctu svých žáků nezíská nijak, než Kristu podobným chováním, laskavostí a křesťanskou zdvořilostí. Učitel má vychovávat své žáky, jako Kristus vychoval své učedníky. Musí působit takovým vlivem, který ani čas nemůže smazat. Jeho vliv by měl utvářet jeho žáky podle nebeského vzoru; a jestliže toto opravdu koná, pouze věčnost dosvědčí cenu jeho usilování. Učitel musí ve svých žácích probudit mravní schopnost a vštípit jim touhu po nebeských věcech.

Lidé sobečtí, nevlídní, panovační, drsní a hrubí a bezohlední, nikdy by neměli být zaměstnáni jako učitelé. Budou mít škodlivý vliv na své žáky a budou je formovat podle svého charakteru, čímž se zlo jen rozhojní. Osoby takového charakteru nevynaloží žádného úsilí, aby zlomily vůli některého chlapce jestliže je neukázněný. Kristus však nedovoluje takový způsob zacházení s bloudícím. Nebeská moudrost, pokora a tichost srdce mohou učitelé uzpůsobit, že usměrní vůli svých žáků a povede je cestou poslušnosti. Nikdo by si neměl myslet, že výhrůžkami získá žakovou náklonnost. My musíme pracovat tak, jako pracoval Kristus.

Vliv zla toho – kterého omylu mnozí plně oceňují u jiných, nedoceňují ho však sami u sebe. Na každé straně se setkáváme s těmi, kteří naprosto nevědí o tom, že ve své povaze mají vlastnosti a jejichž změnu musí usilovat. Jiní snad i vidí své nesprávné povahové rysy, avšak jakmile jsou pokáráni, mají dojem, že se jim křivdilo. Učitel by měl důkladně zkoumat své srdce ve světle věčnosti, aby mohl představit svým žákům, co chce z nich mít. Měl by se denně učit v Kristově škole, zůstávat v Kristu jako větev zůstává ve kmeni, aby mohl jiným rozdávat z toho, co sám od Krista přijal.

Učitel, který chce káznit své žáky, musí sám být pod kázní Kristovou. Ježíš řekl: “kdož mě následuje nebude chodit v temnostech, ale bude nésti světlo života.” Jestli osvěcování nebeských světlem, můžete pracovat, jako Kristus pracoval; neboť jeho světlo může skrze nás zářit na cestu každému nekajícímu přestupníku, s nímž se setkáte. Jsi skutečně učitelem podle Boží vůle? Jsi-li obráceným učitelem, budeš schopen získávat a nezapuzovat, přitahovat a ne zahánět duše, za něž Kristus zemřel. Budeš střežit a pečovat o ovce a jehňátka Kristova stáda. Bloudí-li, nenecháš je zahynout, nýbrž půjdeš hledat a zachraňovat, co se ztratilo. Celé nebe ti v tom díle bude pohotově pomáhat. Andělé ti pomohou ve tvém úsilí najít klíč k srdci věštírny nenapravitelných a neukázněných žáků. Obdržíš zvláštní milost sílu skrze Krista, který je schopen obohatit tě z přenesmírné své hojnosti. Pak budeš způsoben stát se spolupracovníkem božím jsa jedno s Kristem. Ve svém úsilí zachránit hynoucí bude výsledek tvého laskavého snažení zjevný a to nejen nyní, nýbrž po celou věčnost.

POTŘEBA POSVĚCENÝCH UČITELŮ

Učitelé sobotní školy by měli být lidé posvěceni Bohu. Měli by to být mužové a ženy statečné víry a vroucího citu, horlivého ducha zajímající se o vše, co patří k dílu Kristovu. Měli by se pustit do díla s nebeským úsilím – ochotni přinést každou oběť a odevzdat se na oltář a mocně s křikem a pláčem prosit o obrácení mládeže, která jim byla svěřena. Mezi těmi, kdo chtějí pracovat pro pána v sobotní škole měla by být ukřižována všechna sobecká ctižádost a „nic nečiníce skrze svár aneb marnou chválu, ale v pokoře jedni druhé za důstojnější než-li sebe majíce.“ První zájem pracovníka sobotní školy by měla být výchova mládeže k plnění svých povinností a lázni Boží a prostotě.

Největší potřebou sobotní školy není nedostatek mechanické práce, ale postřeh duchovních věcí. Jak velice potřebují tito pracovníci křest Ducha svatého, aby se mohli stát skutečnými misionáři Božími. Měli by se naučit krajně namáhat svoji mysl, aby získali lepší znalost biblické pravdy. Učitelé sobotní školy by měli denně prosit o osvětlení z hůry., aby byli schopni otvírat mysl mladých pro poklady božího slova. Proč se nepokoříte před Pánem a nenecháte působit svatého Ducha ve své povaze a díle? Mezi spolupracovníky sobotní školy je příliš mnoho sebelitosti, soběstačnosti, mechaničností a řemeslností a všechno to jen odvádí od Zdroje živých vod.

V dějinách našeho díla byla doba, kdy pracovníci cítili potřebu poradit se se zkušenými, kde si uvědomili, že musí nechat vést Pánem na každém kroku v Jeho díle; ty doby jsou však ty tam. A pravý misijní duch opustil srdce mnohých našich pracovníků. Pán chce, aby ti, kteří pracují v sobotní škole byli misionáři schopnými vyjít do okolních měst a vesnic a šířit světlo života těm, kdo jsou ve tmě. Nechce, aby se mladí lidé ve svém srdci omezili pouze na sobotní školu a vyloučili misijní úsilí tak naléhavě nutné, neboť v práci pro ty, kteří nepoznají pravdu, získají zkušenost, která rozšíří jejich obzor a prohloubí jejich soucitnost.

Pán chce, aby mladí mužové a ženy zakořenění a utvrzení v pravdě, použili prostředku k rozšíření svých představ o jeho díle. Mládež a určitou spolehlivou zkušenost ve věcech Božích měli vstoupit do škol a naučit se přistupovat k lidem tam, kde jsou. Takto mohou ukončit své vzdělání a stát se světlonoši těch, s nimiž jsou povoláni pracovat. Ovšem narazí na překážky při zvěstování pravdy, to však jim jen připomene jejich závislost na Bohu a povede ke hledání moudrosti s hůry, která je uvede na cestu spasného vlivu pro ty, kteří o své spasení usilují.

Když Bůh poslal svého Syna na svět a zemřel pro padlého člověka, dal sebe; neboť celá nebesa byla vyprázdněna kvůli člověku v tomto jediném převzácném daru a Bůh proto čeká, že ti, kteří poznají lásku Kristovu, budou s Ním spolupracovat. Nikdo ať se nedomnívá, že pro svoji chudobu nebo své skromné postavení v životě, nemůže být Božím misionářem. Kristus, Majestát nebes, započal své dílo v chudobě a pokoře. Kristovi rodiče žili skromně a Kníže života pracoval svými vlastníma rukama u tesařského stolu, aby pomohl své rodině. Kristus pracoval na světě jako nádeník a největší soucit projevoval těm, kteří v těžkostech usilují o vyšší poznání. Jestliže ti, jimž se nedostalo takových příležitostí, jaké by si přáli, pohlédnou na těžkosti, nouzi a pokoření, které Kristus vytrpěl pro ně, uvidí, že nemusí být smutní a znechucení. Ti kdo chtějí konat dílo Boží, mají Mu bezpodmínečně důvěřovat, neboť vlivem Božího Ducha, v prosté víře v Boha mohou se i ti nejskromnější lidé stát mocným nástrojem v Jeho rukou a přivádět lidi ke Kristu. Pravá zkušenost ve věcech božích se nezískává přirozenými prostředky.

SSW – září 1892

Volba učitelů

Výchova mládeže a dětí by neměla být povrchní. Učitelé by měli vykonat všechno, co je v jejich moci, jako ti, obhajují pravdu a duchovní úroveň by měli pozvednout vysoko. Nic horšího nemůže být ve vaší sobotní škole než když si za pracovníky vyvolíte mladé muže a ženy, kteří ve svém náboženském životě projevili velké nedostatky...Nesnižujte úroveň svých sobotních škol. Učitelé vašich dětí musí být lidé, jejichž příklad a vliv bude požehnáním a ne kletbou. Ustavičně musí mít na

zřeteli vysoký smysl pro čest, čistotu a svatost, co charakterizuje křesťanský život. Jejich představy v tomto ohledu nesmí být neurčité; v těchto věcech ať nikdo nejedná moudře a nepoučeně. Ani slovem, ani perem nepovzbuzujte k této práci takové, kteří nemají mravní úhonnost a jejichž minulý život nesvědčí o svědomitosti a poctivosti. Mohou být bystří, moudří a vzdělání, jestliže však srdce není proniknuto Božím Duchem a nemají-li ryzí charakter, jejich vliv směřuje k zemi a ne k nebi, bude vždy škodlivý, ať jsou kdekoli a ať konají cokoli.

Velice potřebujeme muže a ženy, kteří postřehnou hřích a nenávidí nepravost, kteří duchovně vidí potřeby Božího Díla a pracují s odevzdaným nesobeckým zájmem, jejichž vlastní já vždy je ukryto v Ježíši. Potřebujeme mladé muže, se kterými Bůh může souhlasit, s praktickou zbožností s bystrým svědomím, rychle reagujícím a postihujícím nebezpečí; muže a ženy, kteří nezdůrazňují sebe a nesnaží se zakrýt své duševní nedostatky pod rouchem zbožnosti, kteří si uvědomují svoji slabost a povahovou nedokonalost, a kteří svoji bezmocnost upínají na Ježíše Krista. Ti, kdo jsou sebedůvěřiví a myslí si, že jejich jednání je nade vše kritiku, vykonají velice nedokonalé dílo. Apoštol řekl: „Když mdlím, tehdy sílen jsem.“ U vědomí své slabosti, vírou se chopil Ježíše Krista a Jeho milosti.

Každý, kdo v díle Božím nechce být nepřitelem sveden, musí být skromný a opatrný. Nejste-li osobně božsky osvíceni, jistě se dopustíte velikých omylů, budete nazývat dobro zlem a zlo dobrem. Bylo mi ukázáno, že byste měli méně dbát o formu a více usilovat o dílo konané svým srdcem v sobotní škole. Každý učitel této školy by si měl uvědomit, že je misionářem v boží službě. Musí zužitkovat svůj čas a své schopnosti k získání vědomí z Božího Slova, aby toto mohl dále předávat svým žákům. Učitele nebudou plně připraveni pro své povolání, nebudou-li se sami učit. Do díla musí vložit myšlenkovou pružnost, svěží moudré plánování, život, takt a ducha. Musí být schopni učit.

Učitel by neměl být omezen jenom na opakování slov probíraného úkolu, důkladně má být obeznámen s jeho formou i obsahem. Každý učitel, dříve než se postaví před třídu, měl by mít jasně promyšlené své plány, měl by vědět, co chce vykonat v ten či onen den, v tu neb onu chvíli. Pouhé odříkávání úkolu není vyučováním, potřebujete prosté výrazy a jasné, zřejmé vyjádřené myšlenky. Přesvědčte se, že vaši žáci vám rozumí. Nedovedou-li pochopit co říkáte pak vaše úsilí je marné. Nechoďte jen po povrchu, pronikněte do hloubky. Bible je pravidlem a vůdcem života. Zdravé učení musí se dostat do skutečného spojení s myslí a srdcem vašich žáků, pak zde bude i ovoce, neboť zdravá práce bude výsledkem našeho úsilí.

Účinek pravdy

Zásady pravdy vštěpované do srdce postupně krok za krokem vytvoří správnou činnost. Bible obsahuje pronikavé zásady, kterými bůh vede muže i ženy, mládež i dívky přes všechny zápasy tohoto světa do nebes. Kristus se modlil: „Posvět' je v pravdě své, Slovo Tvé pravda jest.“ Ať je mládež osvícená biblickým studiem jakkoli, jejich přirozenost je taková, že když pravda, kterou znají nebudou ve svém životě denně uplatňovat, každá snaha o povznesení a zušlechtnění bude marná. Na rodičích spočívá velká odpovědnost za spolupráci s učiteli sobotní školy.

Mnohé srdce se dotkne Pán svým Svatým Duchem. Dílo milosti nezačíná v duši dřív, než je srdce pokořeno a povolné; také srdce neovládá touha po prvenství; pýcha v něm opadla a láska Kristova, projevena v oběti Jeho života za hříšné lidi, znemožnila každou touhu po sebevyvýšení. Obrácený křesťan vidí, že jeho Vykupitel žil pokorně a on také touží kráčet v Jeho šlépějích. V jeho srdci je probouzen misijní duch; a zatím

co jde životem pokorně, obezřelě a podle své víry, neodpočine, dokud se nezapojí do díla zachraňování duší pro Krista. Chce, aby každý poznal převzácnou Spasitelovu lásku. Ve svém díle víry a obětavého úsilí na silná pokušení a zkoušky, neboť Pán zkouší všechny své dívky. Jestliže toto dílo zakořenilo v jeho srdci, stále bude pevnější utvrzen v pravdě. Přebývá-li v jeho srdci Kristus skrze víru, hřích se jeví odbojně. Když bude laskavý, něžný a jemný k žákům, kteří mu byli svěřeni, uvědomí si, že jako věrný sluha musí udržovat kázeň a pořádek ve své třídě. Miluje-li pravdu, jeho slova a celé jeho chování bude zjevovat Spasitelovu lásku. Boží slovo mu není mrtvou literou; nebude sloužit jenom svými rty, ale celým srdcem.

Každý pracovník sobotní školy, kterého proměňující milost Kristova vyvedla ze smrti do života, bude svědkem mocného působení božího Ducha na svém srdci. Ti, kdo chtějí usměrňovat jiné, kdo chtějí vést lidi po cestě svátostí, zatím co jejich vlastní život svědčí o lásce k zábavám, o pýše,

okázalosti, ti nejsou věrní služebníci. Jejich život se neshoduje s jejich vyznáním, jejich vliv uráží Boha; potřebují důkladné obrácení. Jejich srdce je tak přeplněno marnivostí, že není místa pro ušlechtilou, vznešenou pravdu. Chrám duše musí být důkladně očištěn, neboť v něm přebývá satan a ne Kristus.

Je důležité, aby při volbě mužů a žen ne tak důležitá místa rozhodovalo se co nejpečlivěji. Měli byste poznat něco z jejich minulého života a vědět do jaké míry se jejich charakter rozvinul. Lépe by bylo zdvojnásobit počet žáků pod vedením pracovníků než přibírat učitelé, jejichž vliv neodpovídá svátosti pravdy, kterou vyznáváme, neboť to bude vliv znemravňující. Každého opravdového pracovníka povzbuďte pracovat dále, maje na zřeteli skutečnost, že každý bude odměněn podle svých skutků. Pracujte se vši upřímností k slávě Boží. Neodmítejte nést zodpovědnosti proto, že jste si vědomi své mdloby a neschopnosti. Bůh vám může dát sílu a moudrost, posvěťte-li se Mu a chodíte-li pokorně. Ať nikdo neodmítá pracovat z netečnosti; a žádný ať se nežene vpřed, zdůrazňuje svoji službu. Když tato není žádoucí.

Povinnost pracovat pro jiné

Ať každý opravdový pracovník je vděčný Bohu, že je přednostně poctěn pracovat pro Mistra. Dbejte nad příležitostmi konat dobro a využijte hřivny, které vám dal Bůh, denně přijímajíc milost pro úspěšné vykonání dobra. Ztracené příležitosti ke konání dobra v minulosti právem by vás měly hluboce pokořovat a vést k tomu, abyste pečlivě bděli a nepromarnili příležitost být jiným ku požehnání. Kolikrát se naskytla vhodná příležitost, avšak pracovník nebyl na svém místě. Snad slovem mohl pomoci a posílit slabé, s pokušením zápasící duše, avšak nepromluvil. Správně usměrněno osobní úsilí mohlo být vynaloženo a zachránit duši od smrti a přikrýt množství hříchů. Nebyl však žádný, kdo by toto úsilí vynaložil. Lhostejní jednotlivci budou se muset setkat se svojí nedbalostí v den Hospodinův. Tím nejvzácnější je Kristova krev, která očišťuje od všelikého hříchů. Vědomi Vykupitelé lásky Kristovy mělo by nás vést k využití každé příležitosti k vykonání dobra. Tyto chvíle jsou vrcholně vzácné, jestliže je využijeme ke slávě Boží. Ti, kteří se ženou za pozemským bohatstvím, ustavičně a bděle střeží příležitosti k získávání toho, po čem touží – sami usilují o své zahynutí, ale Kristovi pracovníci by neměli být o nic méně houževnatí k získávání duší pro Něho. Mohou spolupracovat s Kristem, jestliže po příkladu Krista konají dobro všem, kteří jsou v dosahu jejich vlivu. V zájmu Kristova díla ať jsou učitelé a vedoucí pracovníci vaší sobotní školy mužové a ženy, kteří jsou si vědomi svého postavení, a zodpovědností před Bohem za vliv, kterým působí na své žáky.

Naše víra musí být rozhojňena, jinak nebudeme obnoveni v Boží obraz, a musíme milovat a poslouchat požadavky Boží. Prosme s celou upřímností: „Pane rozhojň moji víru, osvět' mne svým světlem; neboť bez tvé pomoci nemohou nic udělat.“ Pokorně se skloňte před Bohem, otevřete před Pánem svoji Bibli s Božími zaslíbeními; opřete se o tyto sliby; učíte smlouvu s Bohem, že chcete uposlechnout jeho požadavky; řekněte Mu, že chcete věřit na základě slibů bez dalšího důkazu. Toto není troufalost; dokud však nebudete pracovat horlivě, dokud nebudete opravdoví a rozhodní, satan získá převahu a vy budete ponecháni v nevěře a temnotě. Boží slovo a zaslíbení je jediným základem naší víry. Mějte Boží Slovo jako pravdu, jako živý oslovující vás hlas a věrně poslechnete každý jeho požadavek. Bůh je věrný, který zaslíbil. On podepře úsilí vedoucích a učitelů. Naše požehnání nám omezuje pouze mdloba naší víry. Bůh není neochoten; On je zásobárnou moci. Musíme pěstovat tichost a pokoru srdce. Můžeme mít jejich díky Jeho lásky a milostí při svém každodenním sebezapíravém úsilím konat jiným dobro. Prosím pracovníky našich sobotních škol, aby vzali na sebe celé odění Boží a jako věrní vojáci Ježíše Krista, prokázali svoji věrnost. Bůh odmění každou práci, která je konána k Jeho slávě.

SSW. – duben 1886.

VYTKNUTÉ OMYLY

Správně vedená sobotní škola může být jedním z mocných nástrojů Božích k přivádění duší k poznání pravdy. Není to nejlepší způsob, když si učitel musí pracně vypisovat všechno, co má říci. Měl by vést žáky k tomu, aby řekli co vědí. Pak nechť učitel několika stručnými, výstižnými poznámkami nebo příklady utvrdí obsah probíraného v jejich mysli. Za žádných okolností by učitelé neměli probídat úkol jen mechanicky a pak se sednout a nechat děti koukat kolem, nebo šeptat a hrát si, jak to často při nich pozorujeme. Takové učení je bez užitku; ba často škodí. Jestliže je učitel náležitě připraven, každá chvíle může být využita. Vnímavá mysl dětí by měla být ustavičně zaměstnána. Děti třeba přivést k projevu svých myšlenek, aby je učitel mohl podle potřeby pochválit nebo usměrnit. Učitel by si nikdy neměl sednout a říct: „Jsem hotov.“ A být hotov s úkolem není možno.

Vedoucí sobotní školy nikdy nereptejte a nestěžujte si před svými učiteli nebo žáky, chcete-li ve škole dosáhnout dobré výsledky, odložte bič a uplatňujte vliv směřující k nebesům, který vás všechny s jednomyslností. Při plánování a řízení školy ať představují, pokud možno hlas školy. V některých školách vládne ostrý, kritický duch. Je mnoho formalismu a zákonnictví, zatím co to důležitější, milost a láska Boží je zanedbáno. Všichni by měli mít radostného ducha. Jestliže něčí mysl oklopují mraky, ať usiluje proniknout na výsluní dříve než vstoupí do sobotní školy. Matka, která ustavičně mluví jak je znechucena, a nařiká před dětmi nad nedostatkem uznání, nemůže je náležitě vést. Jestliže pozorujete určitý nedostatek v tomto ohledu, neoslabujte svůj vliv mluvením o tom, ale v tichosti usilujte o nápravu zla. Plánujte, přemýšlejte, jak vytvořit dobře zorganizovanou ukázněnou školu.

V takové škole by se všichni měli pokládat za žáky. Denně se musíme stávat žáky, máme-li být opravdovými učiteli. Ušlechtilým povoláním je vyučovat jiné; požehnáním je sám se učit. Vědomosti jsou vzácným jměním a čím více jich získáme, tím lepší práci vykonáme, použijeme-li jí správně. Jako pracovníci v Božím díle, musíme si přát více Ježíše a méně sebe. Více bychom se měli starat o duše a denně se modlit, abychom pro sobotní den obdrželi sílu a moudrost. Učitele stýkejte se svými třídami. Modlete se s nimi a uče je jak se mají modlit. Srdce ať je obměkčeno a prosby krátké a jednoduché, avšak promyšlené; a z vašich rtů a vašeho příkladu ať se žáci naučí, že pravda boží musí být zakořeněná v jejich srdci, jinak, že neostojí v pokušení. Chceme vidět celé třídy mladých lidí obrácených k Bohu, kteří dorůstají v užitečné členy církve.

SSW, - říjen 1885

CO ZNAMENÁ BÝT SPOLUPRACOVNÍKEM BOŽÍM

„Takž i mládenců napomínej ke středmostí, ve všech věcech sebe samého vydávaje za příklad dobrých skutku, maje v učení celost, vážnost, slovo zdravé, bez úhony, aby ten, kterýž by se protivil, zastydětí se musel, nemaje co zlého mluvíti o vás.“

Zde se nedostává upřímné zbožnosti, kde je zanedbáno každodenní obecenství s Bohem, učitel v sobotní škole bude přednášet únavně a nudně. Jeho slova nebudou mít moc zasáhnou srdce žáků. Být spolupracovníkem Božím znamená daleko víc, než jít do sobotní školy a účastnit se sborových pobožností, případně jiné učit a přinášet svědectví a shromáždění. Být spolupracovníkem božím znamená, že vaše srdce spaluje touha po spasení hříšných lidí, pro které Kristus zemřel. To znamená, že se staráte o toto dílo zajímavě, vynalézáte způsoby jak každou svěřenou schopnost vaší přirozenosti uplatnit. tak, jak si Kristus počínal, aby lidé byli získáni pro Jeho službu a byli k Němu připoutáni pouty Jeho nekonečné lásky.

Boží spolupracovníky ani nenapadne, aby měli ustoupit od svatých povinností; nýbrž pro Krista jsou ochotni vytrpět všechnu námahu, snést sebezapření a výčitky. Jsou ochotni přijmout odmítnutí i když se to těžko snáší a pokořuje lidskou pýchu. Boží spolupracovník si však vzpomene, že Ježíš nesl pohanění, tupení, zavržení i smrt, aby mohl zachránit ty, kdo byli ztraceni. Každá část rozmanitého díla na poli dozrávajícím ke žni znamená oběť a sebezapření. Znamená, že čas strávený obvykle v bezvýznamných záležitostech byste měli použít se zkoumání Písma, abyste poznali, jak úspěšně pracovat v díle k němuž jste povoláni. Znamená to, že se musíte obeznámit s Duchem Božím. To pak

znamená, že se musíte mnoho modlit a mnoho vážně přemýšlet o tom, jak využít každou schopnost své přirozenosti pro rozmach Božího díla co největší.

Jste Božími zaměstnanými služebníky, povolányi k tomu, abyste budovali jeho království na zemi a máte vykonat svůj podíl při záchraně duší, pro které Kristus zaplatil cenu své vlastní krve. Je to snad maličkost, vyučovat v sobotní škole bez přípravy srdce pro toto důležité dílo? Mnozí, kteří začínají vyučovat, mají o to jen nepatrný zájem tito pak maří svaté dílo svým neposvěceným postupem.

Potřeba zkušenosti

Učitelé a pracovníci v kterémkoli úseku díla sobotní školy, obracím se na vás v básni Boží a říkám vám, že dokud nebudete mít živé spojení s bohem a nebudete často s ním v modlitbách ve vši vážnosti zápasit, nebudete schopni konat dílo s nebeskou moudrostí a získat duše pro Krista. Božího pracovníka musí zdobit pokora. Pán uzná a požehná pokorného pracovníka, který má učenlivého ducha a vroucí lásky k pravdě a spravedlnosti kdekoliv se takové dílo může vyskytnout. Jste-li takovými, projevíte péči o své žáky tím, že se všemožně vynasnažíte o jejich záchranu. Přistoupíte k nim soucitně, navštívíte je v jejich domovech, vypořádáte jejich pravý stav společným pohovorem i jejich zkušenostech ve věcech Božích, a na rukou své víry je ponese k trůnu nebeského Otce.

Není třeba kárat, žalovat a zlobit se na své žáky, projeví-li neklid a neukázněnost. Pamatujte, že máte být trpělivými spolupracovníky Božími a že celá nebesa se zajímají o dílo, které konáte a každá část tohoto Božího díla znamená duševní námahu i únavu. „Zachovejte se mužně, buďte silní.“ Proste svého mistra, který se pokořil a vytrpěl smrt kříže, aby vám vyznačil váš úkol. Vložte všechna vám svěřené hřivny do díla a dejte je penězoměncům. Z milosti Kristovi budete moci vykonat převzácné dílo pro Mistra. Bohatství božích zdrojů je vám otevřeno a skrze modlitbu a víru můžete přijmout zaslíbení Boží a žít z nich v čas potřeby. Posvěťte sebe i všechno, co máte do služby toho, který vás tak miloval, že sám sebe dal za vás. Ježíš říká: „V tomť bývá oslaven Otec můj, když ovoce nesete hojně a budete moji učedníci. Toto platí tak pro dílo sobotní školy, jako pro dílo kazatelů. Nyní je zlatá příležitost zasévat převzácné símě, které vzklíčí a přinese ovoce k životu věčnému. Nyní můžete být vůni života k životu; neboť můžete-li jiným zvěstovat pravdu, kterou jste získali hlubokou zkušeností., má to životadárnou moc, která ovlivní srdce a přitáhne je k Ježíši. Když je Ježíš blízko a jeho spolupracovníci pracují v souladu s Ním, musí to být skutečně zatvrzelé srdce, které nebude dojata a pokořeno touto mocí lásky Boží.

SSW. – červenec 1892

PŘEDKLÁDEJTE SVĚŽÍ TÉMATIKU

Duše by se měla podobat pokladnici plné bohatství a hodnotných věcí. Na kazatelnu do sobotní školy, modlitebních shromáždění a společnosti měli bychom přinášet svěží a poučná témata. Měli bychom následovat příklad Ježíše, dokonalého Učitele. On vychovával lidi tak, že jim zjevoval charakter živého Boha. On řekl: „Totoť jest pak věčný život, aby poznali tebe samého pravého Boha, a kteréhož jsi poslal Ježíše Krista.“ Usměrnit mysl naší mládeže k tomuto cíli je velice důležité, neboť oni musí poznat Otcovský charakter boží, mají-li upřednostnit své věčné zájmy nad pozemskými. Obdivováním Božího charakteru bude v jejich srdci probouzena silná touha, dělit se s jinými o krásu a moc pravdy.

... Posvěčující moc pravdy měla by vést každého jednotlivce, který vyučuje v sobotní škole, aneb zastává jakékoliv místo v našich ústavech, usilovat o takovou zkušenost aby mohl říci „Vím komu jsem uvěřil.“ V náboženství Ježíše Krista je přetvořující moc a tato moc musí být při nás zjevná v mnohem hlubší pokoře, opravdovější živé víře, abychom se stali světlem světu. Vlastní já musí být pokořeno a Ježíš vyvýšen. Proč to, že lidé jimž Bůh svěřil nějakou práci na Jeho duchovní vinici, se tak snadno vyvyšují? Proč se mnozí domnívají, že zodpovědné místo nadřazuje člověka nad ostatní? Proč se stávají tak soběstační, když jsou přece naprosto závislí od té výkupné Oběti? Proč je u některých tak veliký nedostatek lásky a málo ochotné služby? Je to proto, že soběstační lidé nepadli na

skálu Ježíše Krista. Toto je důvod proč je tak málo důvěry v Boha, tak málo opravdové potřebné kajícínosti, tak veliký nedostatek vroucích modliteb. Právem by si měl každý učitel položit otázku: „Přijal jsem Ducha svatého od té doby co jsem uvěřil?“ Přijal jsem Krista za svého osobního Spasitele? Tyto otázky si odpovězte se vší opravdovostí.

Jestliže lidé zapojeni v Božím díle jsou křesťany svým životem, jejich skutky to dosvědčí. Budou představovat Krista těm, s nimiž přicházejí do styku. Učitelé v sobotní škole nebudou utrácet čas v malichernostech, neboť budou si vědomi, že každá chvíle je drahá a nutno jí se vší usilovností využít v díle Božím. Kristovo ustavičně přímluvné dílo konané pro nás v nebeské svatyni, mělo by dojat naše srdce, abychom si uvědomili hodnotu každé chvíle. Ježíš věčně žije, aby se přimlouval za nás, avšak jedna promarněná chvíle nikdy nebude vynahrazena. Na slavnou skutečnost Kristova díla v nebeské svatyni by se učitelé a žáci měli zamyslet. nosíte-li Kristovo jho, zapojte se do podobného díla jaké koná On – vaše živá Hlava.

SSW. – říjen 1893

Žák sobotní školy by měl brát známost Písma tak vážně, jak vážně usiluje o poznání věd. Jestliže něco snese nějaké zanedbání, pak je to spíš látka každodenního vyučování... Učitelům sobotní školy bylo svěřeno misijní pole, kde mají rozsévat zvěst Písma, ne snad ustavičně opakovat, co si nevyžaduje žádnou rozumovou námahu. „A tať svědectví vydávají o mně.“ Vykupiteli. V Němž kotví naše naděje na věčný život. Nejsou-li učitelé proniknutí duchem pravdy a nedbají-li o poznání toho, co je zjeveno v Božím Slově, jak mohou poutavě vysvětlovat pravdu svým posluchačům? Žák sobotní školy by měl studovat ve vší vážnosti, kopat hlouběji a největší péčí hledat převzácné pravdy obsažené v úkolech na každý týden. Své duševní přednosti a příležitosti k porozumění Písma, neměli by nikdy zanedbávat. Bůh chce, aby ti, kdo vyznávají, že jsou Jeho následovníky, důkladně byli vyzbrojeni důkazy z Jeho Slova. Kdy a kde je k tomu nejsnazší přístup ne-li v mládí a v sobotní škole? V tomto ohledu by rodiče neměli v žádném případě projevat žádnou lhostejnost.

R. a. H. 28. listopadu 1878

DĚTSKÁ SOBOTNÍ ŠKOLA

SOBOTNÍ ŠKOLA A KÁZÁNÍ

Sobotní škola v – – – byla jediným velikým předmětem zájmu bratra X. Zaujala mysl mladých, zatím co jiné náboženské povinnosti byly zanedbány. Častokrát po ukončení sobotní školy vedoucí, několik učitelů a také někteří žáci chtěli si doma odpočinout. Mysleli, že si svoji sobotní povinnost splnili a že již nemají žádnou jinou. Když zvonek oznamoval začátek kázání a lidé šli do modlitebny, mohli potkat velkou část žáků odcházet z domu. Shromáždění mohlo být sebedůležitější, nic nemohlo probudit radostný zájem pro kazatelův výklad důležitých biblických poselství u velké části členů sobotní školy. Většina dětí se nezúčastnila kázání a ty, které zůstaly, neměly žádný užitek z promluveného slova, neboť cítily, že je to pro ně nudné a únavné.

V našich sobotních školách by měla být kázeň a pořádek. Děti, které navštěvují tyto školy měly by si cenit předností ... Rodiče by měli ještě více dbát o to, aby jejich děti měli své biblické úkoly než

dbají nad přípravou každodenních školských úkolů. Své biblické úkoly měly by se naučit důkladněji, než své úkoly školské. Jestliže rodiče a jejich děti nevidí žádnou nutnost toho, pak děti mohou raději zůstat doma, neboť sobotní škola jim nebude k pozeňání. Rodiče a děti by měli pracovat v souladu s vedoucím sobotní školy a učiteli na důkaz, že si cení námahu pro ně konanou. Rodiče by měli mít zvláštní zájem o náboženskou výchovu svých dětí, aby důkladněji poznaly Písmo.

Mnoho dětí zdůvodňuje svoji neznalost úkolů sobotní školy nedostatkem času; je však málo těch, kteří by neměli k učení svých úkolů čas, kdyby měli o ně nějaký zájem. Některé děti utrácejí čas bavením se a bezúčelným prohlížením, ... Tyto převzácné chvíle takto marnivě promrhány jsou Božím časem, z něhož mu musí jednou vydat počet. Hodiny strávené neužitečným přizdobováním se nebo v zábavách a marnivém povídání, přijdou z každým skutkem na soud.

3T 188.189.

JISTOTA V NÁSLEDOVÁNÍ KRISTA

Vedoucí a pracovníci našich sobotních škol mají obdělat velice důležité, rozsáhlé pole. Musí být pokřtěni svatým Duchem božím, aby jejich mysl byla proniknuta vědomím, že mají používat ty nejlepší metody a plány, aby své dílo provedli úspěšně. Pán chce podporovat jejich úsilí, neboť mládež je vykoupěna krví jednorozeného Syna Božího. Bůh miloval tyto mladé a obětoval svého Syna na smrt, aby „každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný.“

Jde o pokrok důležitého výchovného díla. Učitelé by se měli často modlit za dívky a mládež a také se modlit i s nimi, aby i oni poznali „Beránka Božího, který snímá hříchy světa.“ Měli by vyučovat mladé odpovědnosti před Bohem a pomoci jim pochopit, co od nich Ježíš očekává. Vynaložte všechno svoje úsilí, abyste v nich probudili zájem o Písmo. Usilujte o jejich záchranu, aby se stali horlivými pracovníky, a používali jim svěřených hřiven pro službu jiným. Křesťanské ženy mohou vykonat dobré dílo při výchově mládeže a dětí. Jejich schopnosti jsou Bohem svěřené hřivny a měly by být celé zasvěcené službě Mistrově. Mnohé ženy mají pohotovový postřeh a správné rozhodování, potřebují však být v úzkém spojení s Pánem. Budou hledat nové metody a způsoby, jak rozvíjet a vzdělávat charakter mládeže, aby tato mohla použít hřivny svěřené jim Bohem.

Při volbě vedoucích dbejte na to, aby osobní záliby neovlivnily vaše rozhodování, nýbrž na důležitá místa zvolte ty, o nichž jste přesvědčeni, že milují a bojí se Boha, a v Něm mají svého poradce. Bez lásky a bázně Boží ztroskotá i ten nejlepší rozum. Ježíš říká: „Beze mne nic nemůžete.“ O volbě vedoucích by měli rozhodovat žáci sobotní školy. Výměna může být škole často ku prospěchu; neboť jedna mysl by neměla ovládat všechny ostatní. Zvolený jednotlivec může mít některé vynikající vlastnosti a přece v něčem se mu nemusí dostávat moudrosti. Jiný může mít úspěch tam, kde se jiní neosvědčili. Různě obdaření pracovníci přinesou svěží myšlenky a čerstvé nové plány, a to je podstatně důležité. Především pak volte ty, kteří ve vsí pokoře žijí podle pravdy, milují Boha a bojí se Ho, a co se sami naučili o tom svědčí i v jeho škole. Tito povedou žáky na vyšší úroveň. Moudří učitelé probudí u svých žáků větší zájem o Boží Slovo a hlubší pochopení Písma. Kristus by měl být předmětem každého probíraného úkolu. Naučení, která Kristus dal svým učedníkům jsou vrcholně důležitá.

SSW. – březen 1893

POUŽITÍ POMŮCEK V DĚTSKÉ SOBOTNÍ ŠKOLE

Určité úsilí a probuzení zájmu u dětí bylo již vykonáno – to však nestačí. Naše sobotní školy by měly být zajímavější. Veřejné školství již dávno velkou měrou zlepšilo své vyučovací metody. Názorné vyučování, obrazy a tabule slouží k ulehčení a objasnění úloh mladé mysli. Právě tak může být i znázorněná i přítomná pravda, čímž se stane vrcholně zajímavou pro vnímavou dětskou mysl.

K rodičům, ke kterým není možný žádný jiný přístup můžeme se často přiblížit prostřednictvím jejich dětí. Učitelé sobotní školy mohou poučit jejich děti o pravdě a tyto jí přinesou domů. Zdá se však, že jen málo učitelů si uvědomuje důležitost tohoto odvětví díla. Vyučovací metody spěšně uplatněné ve veřejných školách, mohly by se s podobnými výsledky použít v sobotních školách a stát se prostředky přivádění dětí k Ježíši a při jejich výchově v biblické pravdě. Toto vykoná mnohem více dobra než náboženské nadšení nějakého citového rázu, které zaniká tak rychle, jak vzniklo.

Měli bychom pěstovat lásku Kristovu. Víc víry je třeba v díle, o kterém věříme, že musí být dokonáno před Kristovým příchodem. Mělo by zde být více sebezapíravého, sebeobětavého úsilí. Potřebujeme soustředěně a modlitebně zkoumat jak se dopracovat nejlepších výsledků. Měly by se vypracovat pečlivé plány. Mezi námi jsou lidé vynalézaví a praktičtí, jen je přizvat k dílu. Veliké výsledky by se daly dosáhnout, kdybychom své úsilí správně a rozumně usměrnili.

4T 69.70

VLIV SOBOTNÍ ŠKOLY

Sobotní škola by měla být jedním z nejmocnějších nástrojů přivádění duší ke Kristu. Naše sobotní školy musí být obzvláště proniknuty Kristovým duchem. Žáci sobotní školy nemohou spolupracovat s Kristem, dokud On v jejich srdci nepřebývá skrze víru... Děti potřebují, abychom jim věnovali soustředěněji pozornost v otázkách náboženské výchovy. Vedoucí pracovníci a učitelé by měli usilovat o dokonalý soulad. Rodiče, žáci a učitelé by měli spolupracovat. Ať každý pracovník usiluje o moudrost a takt, aby mohl vyvinouta takové úsilí, jaké vyžaduje bůh. Mámě pěstovat taktnost a pronikavou soudnost, abychom bystře postřehli možnost k vykonání dobra, chopili se těchto příležitostí a měli z nich největší duchovní užitek. Učitelé různých tříd by měli pamatovat na každé dítě a mít na něj zvláštní dohled.

Toto pro časnost a věčnost významné dílo lze konat pouze tehdy, když je učitel úzce spojen s Bohem. Ježíš řekl: „Ptejte se na Písma, nebo vy domníváte se v nich věčný život míti, a tať svědectví vydávají o mně.“ Neodporujte povrchní zkoumání pravdy. Ujasněte a vysvětlíte dětem každý bod pravdy. Nezatěžujte jejich mysl nadměrným množstvím látky najednou. Vzácné Slovo Boží má být svící jejich nohám a světlem jejich stezce. Připomínejte jim, že je jejich předností, mohou-li chodit ve světle. Je to stezka pokoje, čistoty, svátostí, připravená, aby vykoupení Hospodinovi mohli po ní kráčet. Kristus také po ní šel. On je tím pravým Pastýřem; půjdou-li za ním vyhnou se scestím a nebezpečným léčkám. Z Božího Slova mají se naučit, že všichni, kdo vstoupí do nebes, musí mít dokonalou povahu, neboť jen tehdy se setkají s Pánem v pokoji.

Chování mnohých dětí a mladých lidí svědčí o jejich povaze. Jejich tvář prozrazuje jejich život. Opravdoví pracovníci by měli představit dětem krásný, čistý, Kristu podobný charakter, který změní jejich chování. Jestliže Kristu je trvalou zásadou srdce, můžete číst čistotu, zjemnělost, pokoj a lásku v chování. V jiných zjevech možno vypořizovat špatné charakterové vlastnosti, jako je sobectví, úskočnost, klam, faleš, nepřátelství a závist. Jak těžko může pravda zasáhnout srdce a jednání takových povah. Nyní musíme obzvláště pečlivě vzdělávat povahu. Ať je ve vás taková mysl jaká byla v Ježíši Kristu, aby mohla povznést a zušlechtit toho nejvyššího, jakož i toho nejnižšího pracovníka v našich sobotních školách tak, že Ježíš se nebude stydět uznat je za své spolupracovníky. Kristus připravil pro své děti všechno duchovní vzdělání. Přebývá-li Ježíš v člověku, srdce je naplněno svatými dary Jeho Ducha, což se samo projeví ve změně rysů. Chcete-li mít krásnou a něžnou povahu, Boží zákon musí být zapsán ve vašem srdci a zvyrazněn v životě.

Biblické úkoly, kterým se vyučuje v našich školách mají daleko větší význam, než si to mnozí nyní uvědomují. Tyto děti se v budoucnu setkají s bludy a výmysly, kterých je mnoho v křesťanském světě. Vyučujte mládež prostě, avšak co nejdůsledněji. Naše dílo musí obstát ve zkoušce soudu. Mládež v tomto věku musí být milostí Kristovou uschopněná čelit a přemáhat zlo, které převládá ve společnosti. Mladí lidé by měli mít příležitost použít všechny vědomosti a vliv, který získali a budou potřebovat moudrost z hůry, aby zastavili příliv zla, který je obklopuje. Šířitelů bludů a nebiblických nauk je mnoho. Svět všeobecně je vede k tomu, aby zapoměli na Boha a nedbali na jeho požadavky.

Svět pošlapává Boží Zákon. Každý mladý člověk je odpovědný Bohu za své přednosti a za vzácné světlo, které ho z Písma osvěcuje.

SSW. – duben 1886

VÝCHOVA CHYBUJÍCÍCH ŽÁKŮ

V sobotní škole budeme mít také ty, kteří se často mýlí, a upadají do hříchu a bludů. Kristus nás ve svém Slově jasně poučil o tom, jak zacházet s bloudícími; mnozí však neuplatňují tato naučení. Nestudovali je a neuchovávají je ve svém srdci, aby Duch sv. mohl osvěcovat zatemnělé chápání, rozrážet a zjemňovat tvrdé srdce, jak učitele i žáka. Duch svatý učiní srdce vnímavým, sympatickým a zbaví ho pýchy a sobectví.

Žáci sobotní školy rádi znepokojují učitele svým nezpůsobným chováním. Učitel je však nesmí tvrdě odbýt a nesmí se nechat vyvést z míry, neboť takovým způsobem neuplatňuje meč Ducha, nýbrž zbraně satanové. I když nesprávné chování žáka jej trápí, přece zlo musí být napraveno, pravidla dodržena a kázeň zjednána. Přece však by učitel měl jednat Božím způsobem a spravedlnost spojit s milosrdenstvím. Měl by hledět na Golgatský kříž a zde se učit, jak se milosrdenství a pravda setkávají, spravedlnost a pokoj jak se líbají. Zde skrze boží obět', může být člověk smířen s Bohem. Obdivováním lásky Kristovy bude vaše srdce uzpůsobeno, že s mládeží budete jednat jako s mladšími členy Boží rodiny. Budete pamětlivým, že jsou Kristovým vlastnictvím a budete nakloněni zacházet s nimi tak, jak Kristus s vámi zacházel. Tvrdá jednání nikdy nepomůže mladého člověka poznat – ani jeho omyly a nepomůže mu ani k nápravě. Školní pravidla měla by být proniknuta duchem Ježíšovým, a když musí být někdo pokárán, pak ať tato nepříjemná záležitost je vykonána v zármutku proniknutém láskou. Nemyslete si, že je správně veřejně kárat žáka a pokořit jej před celou třídou. To není dobrý příklad pro děti neboť toto símě přinese podobnou žeň. Chyby kteréhokoliv žáka nikdy nezveřejňujete mimo těch, kteří touž znají, neboť takovým způsobem vzbudíte u žáků soucit s přestupníkem, jako by se s ním zacházelo nespravedlivě. Tím, že takového žáka vystavujeme na obdiv, můžeme jej zahnat na satanovu půdu a od té chvíle může čím dál tím víc klesat. Kristus je k nám dlouho shovívavý a my se musíme podobat Kristu. On nás pro naše poblouznění nevytíná, nýbrž milosrdně zkouší a láskou nás k sobě přitahuje.

Potřeba moudrosti a trpělivosti

Vidí-li učitel, že žáka nejde ukáznit, měl by ho přeřadit do jiné třídy, neboť je možné, že jiný učitel si lépe poradí s jeho nedostatky. To, co schází jednomu učiteli, má snad druhý; avšak důvěřuje-li vám mladík a můžete-li si ho připoutat k srdci, svým soucitem a láskou můžete získat jeho duši pro Krista. Vrtošivý, svévolný, nezávislý a neposlušný chlapec může být povahově změněn.

I když je však nutné projevit k žákům soucit a lásku, avšak zřejmou slabost a stranicost vůči němu může u jiných probudit nedůvěru a závist. Děti rychle postřehnou, komu učitel nadřazuje a takový oblíbenec často měří svoji sílu, schopnost a bystrost s učitelovou při usměrňování třídy. Snad se rozhodne být jejím vůdcem nemá-li učitel milosti Kristovy, projeví slabost. Stane se netrpělivým, panovačným a přísným. Takový vůdčí duch třídy všeobecně sdělí svůj záměr jiným žákům a projeví se to ve společném úsilí o dosažení vůdcovského postavení. Jestliže učitel skrze Kristovu milost dovede se ovládnout a drží otěže pevně, trpělivě v ruce, zvládne i takový nespoutaný živel a zachová se důstojně a úctu sobě vyvolá i u svých žáků. Když jednou byl zjednan pořádek, nutno projevit mírnost, ušlechtilost a lásku. Může se však stát, že odboj se opakuje. V takovém případě nesmíme jednat ukvapeně. K takovému výtržníku nebud'te tvrdí a neznechucujte duši, která zápasí s mocnostmi temností. Zachovejte klid a zatím ve svém srdci proste Boha o pomoc. Andělé budou při vás a pomohou vám zvednout prapor proti nepříteli; a místo zavržení takového pobloudilce můžete získat duši pro Krista.

SSW. – prosinec 1892.

Učitelům

Pán Ježíš Kristus má nevyčerpatelný zdroj něhy pro ty, kdo vydobyl svým utrpením, aby nezahynuli s ďáblem a jeho anděly, ale abychom je mohli pokládat za vyvolené. Oni jsou předmětem jeho lásky, jsou Jeho vlastnictvím a On k nim přechovává bezmeznou lásku, a vůni své vlastní spravedlnosti propůjčuje svým milovaným, kteří věří v Něho. Přivést tyto jehňátka stáda k pochopení a docenění této přednosti, že se smí nechat usměrňovat něžnými a věrnými pastýři, vyžaduje mnoho pohotové moudrosti, lásky a posvěcené něhy. Dítky Boží budou projevovat ušlechtilost Ježíše Krista.

Učitel si může připoutat děti k srdci láskou Kristovou, přebývající ve svatyni srdce, jako líbezná vůně života k životu. Z milosti Kristovy jim udělené mohou učitelé být Božími spolupracovníky, osvětlovat, povznášet, povzbuzovat a pomáhat duši k čistotě z její mravní porušenosti; a boží obraz bude zjeven v duši dítěte a jeho povaha bude proměněná milostí Kristovou...

Evangelium je mocí a moudrostí Boží, jestliže je křesťany správně představeno. Kristus ukřižovaný pro naše hříchy měl by před Bohem pokořit sebevědomé každé duše. Kristus, který vstal z mrtvých a vstoupil na nebesa, náš živý Přímluvce před Bohem je vědou spasení, kterou musíme studovat a vysvětlovat mládeži a dětem. Kristus řekl: „Já posvěcuji sebe samého za ně, aby i oni posvěceni byli v pravdě.“ Zde je dílo pro každého učitele. Tu nepostačí žádná nahodilá práce, neboť i výkony v každodenní škole se vyžaduje mnoho Kristovy milosti a kázně. Lidé; popudlivý, hněvivý, uvyklí kritizovat, zlomyslní, měli by si najít jiné povolání, kde by žádný u jejich nesprávných povahových rysů nenechával tak zhoubný vliv jako je to při výchově dětí a mládeže, neboť tito mají příliš vysokou cenu. Nebesa vidí v dítěti nedospělého člověka, muže nebo ženu, který při správném, nebeskou milostí usměrněném rozvoji svých schopností a sil, může se stát pomocníkem v němž může působit nebeský vliv a může se stát Božím spolupracovníkem. Ostrá slova a ustavičné kritizování máte dítě, a tímto způsobem jej nikdy nevychová. Nevyslovte žádné náladové slovo, svého ducha veďte pod kázeň Ježíše Krista; pak se naučíte laskavě a soucitně jednat se svými žáky.

SSW. – duben 1894.

OCHRANA DĚTÍ

Náš veliký nepřítel se ustavičně a všemožně usiluje svést mladé k povolnosti sobě k pýše výstřednosti, aby jejich mysl a srdce byly těmito věcmi tak přeplněny, že by jejich zájmech nabylo žádné místo pro Boha. Tímto vším jímá povahu a mrzačí rozumové schopnosti dnešní mládeže. Každé úsilí o zachování pravé ne předstírané pokory je uchránit před zločiny tohoto věku.

Jedním z nejučinnějších překážek proti přicházejícímu vlivu zla, je pěstování sebezapření a dobročinnosti. Děti bychom měli vychovávat tak, aby si ošklivily sobectví a žádostivost. Bůh má k nim svaté požadavky a musíme je poučovat – příkaz na příkaz, poučení na poučení, aby postřehly a uvědomily si tyto požadavky.

Mladou a svěží mysl bychom měli stále upozorňovat na to, že Bůh svým dětem uděluje své požehnání v slunečním jasu i v dešti, což podporuje růst zeleně a udržuje úrodnost země pro službu člověka. Tato požehnání nemají povzbuzovat naši sobeckou přirozenost, abychom si pro sebe ponechávali poklady Boží dobroty, a v nich viděli vše, avšak abychom opětně Dárci přinášeli dary a oběti. Toto je nejmenší projev vděčnosti a lásky našemu štědrému Stvořiteli.

Rodiče projevili velikou nedbalost tím, že u svých dětí neprobouzeli zájem o dílo Boží. V mnoha rodinách jako by děti byly ponechány stranou této otázky, jako neodpovědné bytosti. Někteří rodiče dokonce loupí Boha o to, co desátkách a obětech požaduje, aby mohli zachránit bohatství pro své děti a nemyslí, že takovým způsobem otvírají svým milovaným bránu pokušení, které jim připraví všeobecnou zkázu.

Tím své děti zbavují možnosti osobního uplatnění a tím také pohnutek k ušlechtilé službě. Kdyby děti byli k tomu povzbuzeni, aby za přiměřenou službu ušetřené prostředky věnovaly na dobročinné účely a pro pokrok Božího díla, jejich zájem by prohloubilo vědomí, že toto dílo podpořily. Jejich skromné dary byly by určitou pomocí a samy děti by měly z vykonaného úsilí tělesný, duševní,

rozumný i mravní užitek. Svoji usilovností a sebezapřením získaly by zkušenost, která by jim pomohla k úspěchu v tomto životě, jakož i k zabezpečení života budoucího.

SSW. – červenec 1896

MOC LÁSKY

Naši službu lidem doprovází vcelku příliš malý zájem o člověka. Nemá v ní ta zájmová, snažná přitažlivá moc, kterou Bůh požaduje uplatňovat, aby, aby lidé mohli s Ním být smířeni. Jestliže učíme pravdě, jaká je v Ježíši, pak lidé v náboženství nebudou vidět otroctví, ani únavu, ale radost. Učitelé by měli šířit sluneční jas, vděčnost a srdce mít plné něhy a křesťanského soucitu při své práci a rovněž srdce svých žáků měli by formovat duchem nebeské lásky, neboť takový duch vládne v nebi. Neměli by se pracovníci sobotní školy vzdát vší pýchy a sebelásky a upřímně ně se stát činitelé slova? „Ale oblecte se v Pána Jezukrista, a nepečujte o tělo podle žádostí jeho.“ Opravdová víra důvěřuje Kristu, zcela bezvýhradně se Mu podřizuje a ochotně jde tam, kamkoli by On šel. Když je toto v důsledku dobře usměrněného úsilí dosaženo, mnoho duší bude přivedeno k Mistru jako převzácné snopy.

Rodiče a učitelé by se měli obeznámit a snažit se obeznámit i děti od nejtěplejšího věku s významem spasení. Měli by je poučit, že Bůh je jejich nebeským Otcem a že jejich lásku k nim vyjádřil darem svého jednorozenného Syna a že Spasitel světa projevil svoji lásku vůči nim tím, že přišel na svět a zemřel, abychom my žili. Vysvětlíme-li to s láskou a něhou, zanechá to v jejich srdci a myslí trvalý dojem. A tak, jak se předměty a obrazy odráží v zrcadle, tak se toto ponaučení odzrcadlí v myslí, když je osvítlí láska Kristova.

SSW. – srpen a září 1896.

Ti, kteří vyučují děti, měli by se zdržovat únavných poznámek. Krátké a věcné připomínky budou mít dobrý vliv. Chcete-li mnoho říci, vyjadřujte se stručně a častěji. Několik zajímavých slov tu a tam bude mít větší účinek než když to všechno řeknete najednou. Dlouhé mluvení obtěžuje mladou mysl dětí. Příliš mnoho řečí jim znechutí i duchovní naučení právě tak, jako přejezení unavuje žaludek, oslabuje trávení a znechucuje pokrm. Mysl lidu může být přecpána příliš mnohým řečením. Sbor a obzvláště mládež třeba poučovat pozvolna, naučení na naučení, příkaz na příkaz, zde trochu a tam trochu. Popřejte času, aby lidé mohli strávit pravdy, jimiž je sytíte. Děti musí být usměřňovány k nebi ne ukvapeně, nýbrž velice mírně.

2T 420

Naše sobotní školy, které mají vzdělávat děti a mládež jsou příliš povrchní. Vedoucí těchto škol potřebují se dostat hlouběji. Při tom co konají, měli by uplatnit více důmyslu a snažení. Měli by být důkladnějšími zkoumateli Písma a mít hlubší náboženskou zkušenost, aby poznali, jak řídit sobotní školy podle božího usměrnění a jak vést děti a mládež k jejich spasiteli. Toto odvětví díla trpí pro nedostatek snaživých, rozvážných mužů a žen, kteří uvědomují svoji zodpovědnost před Bohem za své schopnosti, aby jich použili ne pro sebevyvýšení, ani pro marnou chloubu, nýbrž ke službě dobra.

R.a.H. 21.VI. 1887.

NÁBOŽENSKÁ ZKUŠENOST DĚTÍ

Náboženství pomáhá dětem lépe studovat a vykonat důležité dílo. Jisté 12 leté děvčátko uvedlo zcela prostinký důkaz, že je křesťankou. „Nerada jsem se učila, ale raději jsem si hrála. Ve škole jsem byla líná a častokrát jsem nevěděla své úkoly. Nyní však se naučím každý úkol, aby se to líbilo Bohu. Ve škole jsem byla svévolná, když učitelé nehleděli na mne. Upoutávala a vyrušovala jsem i ostatní

děti. Nyní se chci líbit slušným chováním a dodržováním školního řádu. Doma jsem byla sobecká, nerada jsem poslíčkovala a byla jsem zlostná, když mne matka odvolávala od hry, abych jí v něčem pomohla. Nyní je mi skutečnou radostí pomáhat matce v čemkoli a projevit jí, že ji mám ráda.

Naučte své děti, že někdy v budoucnu, až budou starší, nebo dokonce úplně staří, budou mít dost času, aby činili pokání a věřili pravdě. Jestliže jsou malé děti náležitě poučeny, mohou správně pohlížet na svůj stav, poznat svojí hříšnost a přijet záchranu skrze Krista.

SSW. – leden 1889.

Ve svém pověření Spasitel řekl předně Petrovi: „Pasiš Beránky mé“, a pak mu přikázal: „Pasiš ovce mé.“ Obracejte se na tohoto učedníka, Kristus řekl ostatním: „Paste stádo boží.“ Když Ježíš napomínal své učedníky, aby nezapuzovali tyto maličké, obrátil se tím na všechny učedníky všech dob. Jeho láska a péče o děti je vzácným příkladem pro Jeho následovníky. Kdyby učitelé sobotní školy pociťovali lásku, kterou by měli mít k těmto ovečkám stáda, mnozí by byli získáni do stáda Kristova. Při každé vhodné příležitosti bychom měli připomínat Ježíšovu lásku. Část každého kázání měli bychom věnovat jim. Kristovi služebníci mohou být trvalými přáteli těchto to maličkých a Jeho slova mohou jim být jako zlatá jablka na stříbrném podnosu.

EGW. 405.406.

Úkol, kterým Kristus při svém nanebevstoupení pověřil Petra byl: „Pasiš beránky mé. Pasiš ovce mé“, a toto pověření platí pro každého kazatele a pracovníka. Toto dílo však bylo zanedbáno. I když něco bylo vykonáno pro výchovu a náboženské vzdělání mládeže, zůstává ještě veliká mezera. Mnohem víc jich potřebuje povzbuzení a pomoc. Není zde vynakládáno to osobní úsilí, kterého si toto svědectví vyžaduje. Nejen kazatelé zanedbali toto slavnostní dílo záchrany mládeže; ale členové sboru budou zodpovědní před Pánem za svoji lhostejnost a zanedbání této povinnosti.

Pán není oslaven, když děti jsou zanedbány a přehlíženy. Třeba je vychovávat, ukázněvat a trpělivě poučovat. Vyžadují si víc než jen nahodilou pozornost, víc než nějaké slovo povzbuzení. Je třeba věnovat jim vytrvalé, modlitebné a pečlivé úsilí. Srdce, které je naplněno láskou, soucitem, zpřístupní si cestu k srdci mladých, třeba zdánlivě lhostejných a beznadějných.“

Review – 10. ledna 1890.

Naši vedoucí a učitelé sobotní školy měli by se často modlit. Slovo promluvené v pravý čas může být dobrým semenem do mladé mysli a srdce a může nakonec uvést mladé nohy na správnou stezku. Avšak nesprávné slovo může tyto nohy odvést na cestu zkázy.

Review – 24. červen 1890

Děkujeme bohu, že naše sobotní školy hojnou měrou přispěly k pokroku mnohého významného podnikání. Děti a mládež dali své peníze, které jako potůčky slily se v celý proud dobročinností. Děti by měly být vychovány k nebeským skutkům, z nichž bude mít radost. Již v útlém věku měly by být děti poučovány o tom, jak pracovat pro Krista. Měly by se učit sebezapírání.

ST., č. 3, str. 51.

SOBOTNÍ ŠKOLA A RODINA

ZODPOVĚDNOST RODIČŮ A UČITELŮ

Velice se zajímám o naše sobotní školy v celé zemi, neboť věřím, že jsou Božím nástrojem pro výchovu naší mládeže v pravdách Písma. Rodiče a učitelé by měli ustavičně usilovat o to, aby zaujali myšlenky mládeže v tom, co má věčnou hodnotu. Sobotní škola je misijním polem a v tomto důležitém odvětví díla, mělo by se projevit mnohem více misijního ducha, než tomu bylo v minulosti. Na každém stupni vyšších i nižších tříd, učitelé potřebují ustavičně čerpat z onoho mocného zdroje světla a odtud očekávat moudrost, milost a moc, k formování srdcí svých žáků a moudrému zacházení s tím, co Kristus vydobyl svou krví. Každý učitel by měl být pokorným následovníkem toho, který je tichý a pokorný srdcem. Nikdo by neměl studovat nebo pracovat proto, aby mohl vést duše ke Kristu. Příjdou okušení vetkávat vlastní já do všeho, co konáme, avšak jestli to takto děláme, dílo bude zmařeno, neboť povede k nudným a zdlouhavým poznámkám, které neupoutají mysl dětí a nebudou jim k užítku. I když je důležité, aby vynakládal učitel moudré, trpělivé úsilí, nemá se toto dílo celé přenechat na církevní pracovníky nebo učitelé sobotní školy, nýbrž musí být podporováno doma. Rodiče mají svatou zodpovědnost a svěřenou povinnost a jsou povolání na to, aby tuto povinnost věrně plnili a nesli odpovědnosti v bázi Boží, a ostražitě bděli nad svými dětmi, jako ti, kteří musí vydat počet.

Misijní dílo v domově bylo mimořádně zanedbáno. Ti, kteří měli největší důvod k vážnému, Kristu podobnému snažení o záchranu svých dětí, byli lhostejní ke svým odpovědnostem a potřeby svých domácností si zlehčovali. Odpovědnost, kterou Bůh dal mužům a ženám, jako rodičům, mnozí přesunuli ze sebe na pracovníka sobotní školy, nebo na vliv sboru. Avšak každý nástroj má své poslání a rodiče, kteří zanedbávají svůj díl, budou zváženi na vahách a nelezene lehcí.

Kristovo napomenutí Izraele z oblakového sloupu vymezuje povinnost rodičů a není neurčité nebo těžké je pochopit. Toto naučení je k našemu napomenutí a užítku. „Ale složte tato slova má v srdci svém a myslí své, a uvažte je sobě za znamení na ruku svých, a budou jako náčelník mezi očima vašimi.“ (Dt 11,18) v každém díle svých rukou měli si připomenout toto přikázání Páně. Měli je mít přivázané na svých rukou, ne snad doslovně, nýbrž ono mělo usměřňovat každý krok jejich života. Mělo být náčelníkem mezi jejich očima. Měli přemýšlet o pravdivosti Božích přikázání a měli se dát usměřňovat jejich zásadami. „A vyučujte jim Syny své, rozmlouvajíc o nich, když sedneš v domě svém, aneb když půjdeš cestou, když lehneš i když vstaneš. Napiš je také na veřejích domu svého i na branách svých, aby byli rozmnoženi dnové vaši a dnové svých vašich na zemi, kterouž s přísahou zaslíbil Hospodin otcům vašim, že ji dá jim, dokud nebe trvá nad zemí.“

Ex 11 19-21.

Učte skromnosti a pokoře

Napomenutí. Které syn Boží dal Mojžíšovi k poučení Izraele, je dnes zrovna tak důležité jako tehdy, a rodiče dneška by ho měli dbát zrovna tak pilně jako boží lid za starodávna. Náboženství musí protkávat každý úsek domácího života, máme-li vidět výsledky, které Bůh určil jako ovoce, jdeme-li jeho cestou. Pýcha, sebeúcta a vychloubáčnost jsou výrazné povahové rysy dítek tohoto věku a jsou kletbou naší doby. Když pozoruji tyto nekřesťanské a nemilé vlastnosti na každém kroku a vidím rodiče a učitelé jak se usilují rozptýlit schopnost a užitečnost svých dítek a žáků, bolí mě srdce; neboť vím, že to je zcela opačná cesta, než kterou by měli jít.

Rodiče a učitelé, kteří čerpají své znalosti Písma, a v myšlení i činech jsou ovládnáni Jeho svatými zásadami, nehledají žádné rozptýlení a nenajdeme je na zakázaných cestách. Doma i v sobotní škole máme poučovat své děti o nejsvětějším významu pokory a skromnosti. Máme je poučit o vznešených požadavcích božího zákona a o své odpovědnosti před Ním. Naučení, které bychom jim měli dát, mělo by je připravit pro užitečný život, a pro místo v budoucím věčném království.

„Protož milovati budeš Hospodina Boha svého z celého srdce svého, a ze vši duše své a ze vši síly své. A budou slova tato, kteráž já přikazuji tobě dnes v srdci tvém. A budeš je často opětovat synům svým, a mluvit o nich, když sedneš v domě svém, když půjdeš cestou, a lehaje i vstávaje.“ (Dt 6,5-7) Tato slova jasně vyznačují povinnost rodičů a učitelů; a budou-li následovat tuto radu, jistě se neminou cíle a dožijí se těch nejlepších výsledků. Jak rozdílné byly by záznamy dějin Izraele, národa tak velice upřednostněného u Pána, kdyby dbal na toto napomenutí, které jim zvěstoval v oblačném sloupu Syn živého Boha. Oni však nenásledovali toto napomenutí ze všech sil. Zanedbávali poučovat své děti o požadavcích Božích; a Písmo nám líčí smutné následky v národě bohem zavrženém. Tak

dalece odešli od boží moudrosti, že když přišel ten největší učitel Ježíš – vykupitel světa, volali „Pryč s ním!“ víc si vážili lidské tradice než příkázání Božích. Falešné způsoby lidských vynálezů jim nahradili čisté Boží učení. To, co se mělo stát částí jejich bytostí, pokládali za bezvýznamné a bezcenné.

Když Kristus přišel na svět, aby zpříkladnil pravé náboženství a vyvýšil zásady, které by měli ovládat srdce a skutky lidí, faleš se takovou měrou zmocnila těch, kteří měli tak veliké světlo, že již více nerozuměli světlu a neměli žádné chuti opustit tradice a následovat pravdu. Zavrhlí tohoto nebeského učitele, ukřižovali Pána slávy, aby si mohli zachovat své vlastní zvyky a nápady. Tentýž duch se projevuje i dnes ve světě. Lidé nechtějí zkoumat pravdu, aby nedošlo k přehodnocení jejich zájmů. Jejich lidskou přirozeností ten ustavičný sklon k bloudění a lidé jsou přirozeně nakloněni vysoce vyvyšovat lidskou moudrost a nápady, zatím co Boží a věčné skutečnosti nepostihují a nedoceňují. Těm, kteří nebyli zatvrzení předsudky, Kristova slova byla nebeským světlem. „On mluvil jako žádný člověk nemluvil.“ Jako moudrý Učitel, představoval poutavé skutečnosti věčné budoucnosti, takže věci tohoto pomíjitele světa byly zastíněny. Jak hltavě přijímali pravdu ti, kteří prosili o světlo. Avšak pyšní a somospravedliví odmítli Jeho poselství.

Jak vyučovat

Jak důležitá jsou naučení pro děti a mládež, vykládáme-li Písmo v Kristově prostotě. Nechť učitel zanechá doma všechna svá nesrozumitelná a vzletná slova a místo nich použije nejjednodušší výrazy, které mladá mysl snadno pochopí. Avšak chcete-li být úspěšným učitelem, musí mít nejen vyučovací metodu jednoduchou, nýbrž musí do sobotní školy přinést soucit a lásku. Děti postřehnou tento prvek a budou jim ovlivněny. Mužové a ženy jsou pouze dospělé děti. Kdo by nereagoval na slova a pohledy skutečného soucitu a lásky? Ježíš, ten božský učitel, ujišťoval své učedníky o své lásce k nim. Pro nic jiného nevzal Kristus na sebe naši lidskou přirozenost, než aby lidem zjevil milost, lásku a dobrotu Boží v starostlivém zájmu o spasení a štěstí svého stvoření. Pro toto i zemřel. Když pronášel svá nejsoucítější slova, těšil se vědomí, že zamýšlí pro ně učinit „mnohem více“ než o co dovedou prosit nebo i pomyslet. Požehnanou službou člověku denně jim svědčil o velikosti své něžnosti a lásky k padlému lidstvu. Jeho srdce bylo pramenem nevyčerpatelného soucitu, z něhož roztoužené srdce mohlo čerpat vodu života.

Když Ježíš promlouval k lidu, divili se všichni nad jeho učením, neboť je učil jako moc máje a ne jako farizeové. Tito usilovali uplatnit své názory a měli co dělat, aby je udrželi a zachovali svůj vliv v mysli lidu svým ustavičným opakováním bajek a naivních tradic. Nejchlubivější vzory večerního vyučování spočívali velkou mírou v zdůrazňování bezduchých a bezvýznamných ceremonií a v opakování bezcenných názorů. Ježíšovo učení jim tlumočilo nejušlechtlejší myšlenky a nejuznešenější pravdy a to tím nejjednodušším a nejsrozumitelnějším způsobem, takže i obecný lid Ho rád slyšel. Toto je způsob jak by se mělo v našich sobotních školách vyučovat. Světlo, nebeské světlo musíme přijímat od Ježíše, toho obdivuhodného učitele a dětská, mladá mysl musí být osvícena touto boží slávou Jeho charakteru a lásky. Takto lze přivádět děti v ušlechtilé prostotě k „Beránkovi Božimu, který snímá hříchy světa.

SSW. – duben 1889.

VLIV DOMOVA

Domov by měl být školou spíše než místem jednotvárné dřiny. Večery bychom měli pokládat za převzácné příležitosti k poučování dítek o cestě spravedlnosti. Kolik dětí je však žalostně zanedbáno. V domově nejsou vychovány, aby pochopili Boží pravdu a nejsou vedeny k tomu, aby milovali spravedlnost a činili soud. Měli bychom je trpělivě poučovat, aby postřehly zákonitosti života, které i je ovládají, a aby poznaly původ svého rozhodování. Třeba je vést do souladu se zákony nebe, a učit je milovat pravdu jaká je v Ježíši. Tímto způsobem lze je připravovat pro obecenství andělů a přítomnost drahého Vykupitele.

Do každé lidské duše lze vštípit naději a ušlechtilé touhy a tak mladí postřehnou krásu cesty svátostí. V každém případě si to může vyžádat určité kázeňské úsilí, mají-li být vzděláni, vychováni a připraveni pro život nanejvýš užitečný. Jak málo je těch, kteří docenují hřivny, které jim Bůh svěřil. Jak málo rodičů a vychovatelů si uvědomuje skutečnost, že plný duševní rozvoj zaručuje pouze živé spojení s Pramenem vši moudrosti, moci a svátostí. Pravda je nekonečná a ten jehož mysl osvěcuje a vede duch Boží, půjde přednostně od síly k síle, a jeho cesta bude stále jasnější a jasnější až do plného rozednění. Avšak i když můžeme úspěšně pokračovat v poznání a pravdě, nesmíme zapomínat, že lze jít k zemi nebo k nebesům. Je mnoho lidí, kteří se potácejí mezi cestou k nebi a cestou do ztracení. Existují jemné a svůdné vlivy odvádějící děti od Boha. Rovněž i lidé odvádějí od Boha a od nebeských věcí. Na každého třeba dohlížet od nejtělejších let do mládí a zralosti. Obzvláště pak ti. Kdo si uvědomují nebezpečí zla a poznají Boží lásku a zájem o každou duši, měli by si vzít svůj program bdít nad dušemi, jako ti, kteří musí za ně vydat počet. Po příkladu Abrahama by měli rodiče vést svoji domácnost cestou Boží. V opačném případě satan ochotně zastoupí rodiče a vychovává děti po svém, a jak mnoho této práce je mu ponecháno. Rodiče by měli věrně konat svoji povinnost k těm, kteří jsou závislí na nich a utvářet jejich charakter podle Božího vzoru. Živou vírou a naprostým spoléháním na Boha měli by konat jím určené dílo. Bůh pak bude konat své, a tisíce dětí, které jsou nyní bez Boha a bez naděje ve světě, bude pro církve zachráněno.

Když rodiče a učitelé budou mít na srdci obrácení svých dětí, pak vynaloží rozsáhlé úsilí o ukáznění povahy a usměrnění zálib a zájmů nebeským směrem. Každý může dorůst v pevný charakter. Každá duše může dosáhnout výšin, hlubin a šíře duchovního poznání a být připravena pro vyšší život. Učiní-li rodiče první kroky tím, že budou jíst, odívat se a žít tak prostě a přirozeně jak jim lze, ve vši upřímnosti k slávě Boží, v domově bude pořádek a děti nebudou zanedbány a pak čas může být věnován jejich vzdělání a rozvoji.

Děti by měli vyrůstat v nejlepším prostředí a společnosti. Rodiče, kteří podnikají toto dílo v bázní Boží a lásce, budou se střežit každého slova, aby děti neslyšeli nic, co by je zarmoutilo, když děti opakují jejich slova. Slabost, nevědomost a nedostatky svých dětí budou se snažit nahradit ušlechtilým mravním poučením, aby vyrůstaly v čistotě správných návyků, směřujících ke zdraví a štěstí. Při takové výchově získají vědomosti, které vytvoří souladný a pevný charakter.

Jestliže vzdělání mladých přenecháme jim samým, zjistíme, že to nebude těžké. Z nejrůznějších zdrojů zla nahromadí se v mysli poznatky, které pro celý život nemohou být nikdy plně vymazány. Když rodiče zanedbávají svoji povinnost budovat charakter svých dětí podle nejlepších zásad, které zajišťují stavbu jejich povahy – tuto nedbalost doplní nepřítel Boha a lidí a mládež zanedbá křesťanské ctnosti a nakonec i pravdu. Domov by měl být nejpříjemnějším místem na světě. Jak srovnat to, co je jen vnější a povrchní s pravým a přirozeným? Pán dal dětem schopnosti, které si vyžadují nejpečlivějšího usměrnění jak rodičů, tak i učitelů.

Lidé jimž svěřil bůh odpovědnost ukázněvat mládež, měli by být připraveni spolupracovat s ním a rozvíjet své duševní schopnosti a vědomosti, aby dospěli k takovému poznání, které je posilí a bude ziskem pro budoucí, nesmrtelný život.

Formovat a usměrňovat povahu dětí a mládeže, je dílo vrcholně závažné, při čemž je podstatně důležité představit Krista v Jeho čisté lásce, aby jeho mocnější kouzlo zastínilo svody světa. Nestací, aby mládež znala jen nějakou teorii jakkoli logickou, nýbrž, aby si zamilovala charakter a slávu Kristovu. Třeba jí vést, aby hleděla na bohatství věčného světa, dokud nebude povzbuzená, oživená a získána. Ježíšova láska musí být pohnutkou všeho úsilí. Ona nabádá, vybízí a uchvacuje.

SSW. – srpen a září 1896.

STUDUJTE PÍSMO

Sobotní škola dává rodičům a dětem vzácnou příležitost k studiu Božího Slova. Aby však rodiče a děti měli ze sobotní školy patřičný užitek, měli by věnovat čas ke zkoumání biblických úkolů s předsevzetím důkladně se obeznámit se skutečnostmi a také s duchovními pravdami, o nichž tyto

skutečnosti mají poučovat. Obzvláště mladým lidem bychom měli zdůrazňovat důležitost poznávání pravého významu probírání části Písma.

Žel, musím říct, že v některých školách převládá zvyk biblické úkoly číst. Toto by nemělo být. A to by nemuselo být, jestliže by čas, který je často neúčinně – ba hříšně promarněn, byl věnován zkoumání Písma. Není žádného důvodu, proč by se úkolům sobotní školy měli učitelé a žáci méně učit, než se učí úkolům v obvyklých školách. Ba ještě lépe bychom se jím měli učit, protože pojednávají o tom, co je nekonečně důležitější. Nedbalost v tomto ohledu se nelíbí Bohu.

Rodiče, každého dne si najděte chvíli k probírání úkolů sobotní školy se svými dětmi. Je-li toho potřeba, vzdejte se raději návštěvy, nebo jiné věci, než byste měli obětovat chvíli určenou k probírání těch vzácných naučení z Božího Slova. Z tohoto studia budou mít rodiče i děti požehnání. Důležitější statě Písma souvisící s úkolem ať proniknou v mysl a ne jako přítěž, ale jako vzácná přednost. I když z počátku může být mysl slabá, cvikem zesílí, takže po určitém čas budete mít radost z takového shromažďování převzácných slov pravdy. Tento zvyk se stane nejcennější pomůckou duchovního vzrůstu. Kdyby čas, který je promarněn v nesmyslném povídání, v službě pýše nebo uspokojování choutek, byl se stejným zájmem věnován zkoumání Písma, jakého povzbuzení by se dostalo našim sobotním školám. Když jsou však rodiče více ustaraní o to, aby jejich děti byly módně oblečeny než jejich mysl byla zásobena pravdami Božího Slova, děti se pak samy naučí brzy pokládat oděv a nádheru za důležitější, než to co se týká jejich spasení...

Při zkoumání Písma ve svých rodinách sledujte určitý systém. Zanedbejte cokoli z časných zájmů, přestaňte se vším zbytečným šitím a přílišnou péčí o jídlo, ale dbejte však především o to, aby duše byla sycena chlebem života. Nelze docenit požehnané výsledky jedné hodiny, ba dokonce půlhodiny každého dne., věnované radostnému společnému obecnství u Božího Slova. Ať je Písmo o sobě vykladačem, a ať je přijato vše, co je v něm řečeno při daném předmětu při různých příležitostech a za různých okolností. Nepřerušujte své domácí studium úkolů kvůli návštěvníkům. Přichází-li v době probírání úkolů, pozvěte je k účasti. Ať je vidět, že za důležitější pokládáte známost Božího Slova, než péči o zisk a světecké radosti.

SSW. – duben 1885.

Při jistém shromáždění ve státě Iowa, roku 1884 sestra Whiteová řekla:

„Na požádání jsem mluvila asi 30 minut varující je před tím, aby v jejich sobotní školách nepřevládá pouhý mechanický provoz. Neměli bychom se snažit je napodobovat, ani udržovat jejich zájem tím, že bychom nabízelí nějaké ceny, ponoukání odměn vytváří rivalitu, závist a žárlivost; a ti kdož jsou usilovnější a hodnější dostanou nepatrné uznání. Žákům nemá jít o to, dovědět se kolik veršů se mohou naučit a opakovat, neboť pro ctizádostivé žáky je to velikým vypětím a zbytek je znechucen.

Nesnažte se uplatnit žádnou z těchto metod ve svých sobotních školách; nýbrž vedoucí a učitelé by měli všemožně usilovat o živý zájem svých žáků. Jakým požehnáním by bylo, kdyby všichni vyučovali tak, jak vyučoval Ježíš. On se nesnažil upoutat pozornost výmluvností nebo přecitlivělostí. Naopak, mluvil srozumitelně a své myšlenky vyjadřoval co nejprostěji; mluvil však s laskavým zájmem. Při vyučování děti napodobujte Jeho, jak jen lze. Probírání úkolů učíte co nejzajímavějším. Učitelé by měli projevit, že jsou důkladně obeznámeni s úkolem a o látku, že mají hluboký zájem. Písmo bychom neměli vykládat lacině a povrchně, nýbrž každý by měl být připraven důkladně vysvětlit probíranou látku.

Rodiče by si měli pokládat za svatou povinnost poučovat své děti o ustanoveních a požadavcích Božích, jako též i o Jeho prorocích. Měli by vychovávat své děti doma a sami by se měli zajímat o úkoly sobotní školy. Studováním s dětmi dají najevo, že pravdám obsažených v úkolech, připisují důležitost, význam a probouzejí zájem o poznávání Písma.

Review, 21. říjen 1884.